

Ročník 1978

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 30

Vydána dne 3. listopadu 1978

Cena

OBSAH:

128. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a Státní plánovací komise o režimech komplexní bytové výstavby a investic, které komplexní bytovou výstavbu podmiňují
129. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Laoské lidové demokratické republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických, zvláštních a služebních pasů
130. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o registraci objektů vypuštěných do kosmického prostoru
131. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o zabránění a trestání trestných činů proti osobám poskytujícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců
132. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o úpravě vodoohospodářských otázek na hraničních vodách
133. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o vzájemném uznávání autorských osvědčení a jiných ochranných dokumentů na vynálezy

128

VYHLÁŠKA

**Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj
a Státní plánovací komise**

ze dne 31. října 1978

o režimech komplexní bytové výstavby a investic, které komplexní bytovou výstavbu podmiňují

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj v dohodě s ministerstvem výstavby a techniky České socialistické republiky a ministerstvem výstavby a techniky Slovenské socialistické republiky podle § 53 písm. b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a Státní plánovací komise podle § 17 odst. 1 písm. d) a e) a odst. 4 zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování, stanoví:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ A OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Účel a rozsah platnosti

(¹) Pro stavby komplexní bytové výstavby¹⁾ a ty stavby komplexní bytovou výstavbu podmiňující,

¹⁾ § 2 odst. 5 a 6 vyhlášky č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb.

kteřé nejsou stanoveny jako úkoly státního plánu [dále jen „podmiňující investice“]²⁾ se zpracovávají režimy komplexní bytové výstavby a podmiňujících investic [dále jen „režimy KBV“] jako

- a) konkretizace rozpisu úkolů státních plánů,³⁾ popřípadě hospodářských plánů a
- b) podklad pro přípravu a realizaci staveb.

²⁾ Vyhláška stanoví povinnosti účastníků výstavby, jejich nadřazených a ústředních orgánů a povinnosti některých dalších organizací, popřípadě jejich nadřazených a ústředních orgánů, jakož i úkoly národních výborů při zpracování, projednávání a schvalování režimů KBV a při řízení průběhu výstavby.

§ 2

Režim KBV

¹⁾ Režim KBV je souhrn údajů, popřípadě dokladů (§ 6), vyjadřující zejména skutečnosti, které jsou z věcného a časového hlediska rozhodující pro zabezpečení závazných úkolů a dodržení závazných limitů a orientačních ukazatelů státních a hospodářských plánů komplexní bytové výstavby.

²⁾ Zpracování režimů KBV, časový postup zpracování a projednání režimů KBV určují a režimy KBV schvalují krajské národní výbory, Národní výbor hlavního města Prahy a Národní výbor hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy [dále jen „krajské národní výbory“].

³⁾ Režimy KBV se zpracovávají v členění podle okresů každoročně pro území jednotlivých krajů, hlavního města Prahy a hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy, a to ve dvou na sebe navazujících fázích:

- a) v první fázi v období přípravy prováděcího státního plánu,
- b) ve druhé fázi po schválení prováděcího státního plánu.

⁴⁾ Účelem režimu KBV v první fázi je zejména:

1. pro stavby, jež budou alespoň zčásti realizovány v dalších třech letech, prokázat, popřípadě dohodnout zajištění rozhodující projektové dokumentace nebo o něm rozhodnout,
2. pro všechny stavby plánované k zahájení v druhém roce tohoto tříletého období prokázat, popřípadě dohodnout (stanovit) všechny účastníky výstavby (§ 3 odst. 1),
3. pro všechny stavby rozestavěné a stavby plánované k zahájení v prvním roce tříletého ob-

dobí dohodnout (stanovit) na základě směrnice pro vypracování prováděcích státních plánů objemy prací a dodávek, termíny jejich zahájení a dokončení v členění na stavební objekty, popřípadě provozní soubory, a termíny odevzdání projektové dokumentace pro ně.

⁵⁾ Účelem režimu KBV ve druhé fázi je zejména zpřesnit údaje a ukazatele režimu KBV první fáze pro rok prováděcího státního plánu podle jeho úkolů a ukazatelů.

⁶⁾ Režimy KBV první fáze schválené podle § 10 odst. 4 nahrazují písemné dohody o spolupráci podle § 12 odst. 1 a § 16 odst. 2 vyhlášky č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb.

⁷⁾ Režim KBV zpracovaný a projednaný podle této vyhlášky je protokolem o projednání dodavatelско-odběratelských vztahů.⁴⁾

⁸⁾ Režimy KBV schválené podle § 10 odst. 4 nahrazují u staveb komplexní bytové výstavby pro účely financování plán investiční výstavby a jmenovitý seznam staveb.⁵⁾

§ 3

Účastníci výstavby a jejich povinnosti

¹⁾ Účastníky výstavby pro účely této vyhlášky jsou:

- a) organizace investorů (nebo organizace jimi zmocněné k výkonu činností investora) staveb komplexní bytové výstavby a podmiňujících investic, popřípadě dalších staveb zahrnutých do režimů KBV (dále jen „investor“),
- b) generální projektanti,
- c) dodavatelé investorů včetně dodavatelů strojů a zařízení, popřípadě v úvahu přicházející dodavatelé⁶⁾ investora [dále jen „dodavatelé“].

²⁾ Účastníci výstavby jsou povinni:

- a) spolupracovat při zpracování režimu KBV a účastnit se jeho projednání,
- b) kontrolovat průběh výstavby stanovený režimem KBV,
- c) účastnit se kontrolních dnů a
- d) řešit rozpory vzniklé v průběhu přípravy a realizace výstavby.

³⁾ Účastníci výstavby využívají v průběhu přípravy a realizace staveb zahrnutých do režimu KBV iniciativy pracujících; spolupracují přitom s příslušnými orgány, zejména s odborovými a společenskými organizacemi tak, aby zabezpečili plánované úkoly.

²⁾ Směrnice ministerstva výstavby a techniky ČSR č. 25 ze dne 30. 11. 1970 o určování investic podmiňujících komplexní bytovou výstavbu [oznámeno v částce 37/1970 Sb.] a směrnice ministerstva výstavby a techniky SSR č. 3 ze dne 30. 11. 1970 o určování investic podmiňujících komplexní bytovou výstavbu [Zpravodaj FMTIR, částka 1, ročník 1971].

³⁾ § 24 odst. 1 zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování, a § 9 vyhlášky č. 33/1975 Sb., o projednávání dodavatelско-odběratelských vztahů v plánovacím procesu.

⁴⁾ § 5 odst. 3 a 6 a § 15 odst. 1 a 5 vyhlášky č. 33/1975 Sb., o projednávání dodavatelско-odběratelských vztahů v plánovacím procesu.

⁵⁾ § 11 odst. 3 vyhlášky č. 152/1975 Sb., o financování reprodukce základních prostředků.

⁶⁾ § 3 odst. 3 vyhlášky č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb.

Č Á S T D R U H Á
Z P R A C O V Á N Í, P R O J E D N Á N Í, S C H V A L O V Á N Í
A V Y U Ž Í T Í R E Ž Í M Ů K B V

§ 4

Podklady pro zpracování režimů KBV

Podklady pro zpracování režimů KBV jsou podle stupně připravenosti nebo rozestavenosti jednotlivých staveb, zejména:

- a) směrnice pro vypracování pětiletého a prováděcího státního plánu a státní plány,
- b) schválené územní plány a územní projekty obytných zón,⁷⁾
- c) investiční programy komplexní bytové výstavby,⁸⁾
- d) vydané investiční záměry staveb,⁹⁾
- e) schválené projektové úkoly staveb,¹⁰⁾
- f) registrační listy projektových úkolů a zahajovaných staveb,¹¹⁾
- g) schválené úvodní (jednostupňové) projekty staveb¹²⁾ včetně plánů organizace výstavby a v jejich rámci
 - ga) doklady o projednání plánů organizace výstavby,¹³⁾
 - gb) schvalovací protokoly úvodních (jednostupňových) projektů,¹⁴⁾
- h) seznamy podmiňujících investic,
 - 1) hospodářské smlouvy,¹⁵⁾
 - 2) údaje a doklady o současném stavu zajištění projektové dokumentace,
- k) u rozestavených staveb, stavebních objektů a provozních souborů údaje a doklady o současném stavu prací a dodávek a údaje statistických zjištění předchozích období,
- l) režimy KBV schválené v minulém období.

§ 5

Podmínky pro zařazení staveb do režimů KBV

¹⁾ Do režimů KBV zpracovávaných v první fázi se zařazují stavby komplexní bytové výstavby a podmiňujících investic o nákladech¹⁶⁾ nad 10 mil. Kčs jen na základě schváleného územního projektu zóny.

⁷⁾ § 11 a 15 zákona č. 50/1978 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

⁸⁾ Pokyny federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a Státní plánovací komise č. 14/1977 pro zpracování investičních programů komplexní bytové výstavby (Zpravodaj FMTIR, MVT ČSR a MVT SSR částka 5-8, ročník 1977; oznámeno v částce 28/1977 Sb.).

⁹⁾ § 7 vyhlášky č. 163/1973 Sb.

¹⁰⁾ § 13 vyhlášky č. 163/1973 Sb.

¹¹⁾ § 15 a 18 vyhlášky č. 85/1977 Sb., o podmínkách zahajování staveb a jejich registraci a evidenci.

¹²⁾ § 25, 28 a 30 vyhlášky č. 163/1973 Sb.

¹³⁾ § 30 odst. 4 vyhlášky č. 163/1973 Sb.

¹⁴⁾ § 64 a příloha č. 14 k vyhlášce č. 163/1973 Sb.

¹⁵⁾ Smlouvy o přípravě dodávek a smlouvy o provedení investiční výstavby, pokud jsou v době zpracování režimů uzavřeny.

¹⁶⁾ Jde o náklady zahrnované do plánu investiční výstavby (hlavy II až VIII rozpočtu — souhrnného rozpočtu stavby).

¹⁷⁾ Směrnice Federálního statistického úřadu k státním statistickým výkazům za úsek investiční výstavba (5-1v).

²⁾ Do režimů KBV zpracovávaných ve druhé fázi se zařazují stavby komplexní bytové výstavby a podmiňujících investic o nákladech nad 10 mil. Kčs jen na základě schváleného úvodního (jednostupňového) projektu.

§ 6

Obsah režimů KBV

¹⁾ Režim KBV obsahuje zejména:

- a) jmenovité seznamy staveb komplexní bytové výstavby a podmiňujících investic, jejich stavebních objektů a provozních souborů s uvedením termínů jejich zahájení a dokončení,
- b) sumář objemu prací a dodávek podle druhu výstavby a počty všech dokončovaných a zahajovaných bytů a počty lůžek v ubytovacích zařízeních zahrnovaných do komplexní bytové výstavby podle prováděcího státního plánu a prováděcích hospodářských plánů v kraji nebo okrese,
- c) jmenovitý seznam obytných souborů,
- d) výrobní zajištění staveb komplexní bytové výstavby a podmiňujících investic podle jednotlivých dodavatelů,
- e) jmenovitý seznam podmiňujících investic,
- f) zápis ze závěrečného projednání režimu KBV (§ 8),
- g) rozhodnutí nadřízených nebo ústředních orgánů o případných rozporech (§ 9 odst. 4) a
- h) rozhodnutí o případných výjimkách z ustanovení § 5.

²⁾ Stavby se v režimu KBV uvádějí v souladu s jednotnými metodickými pokyny Státní plánovací komise pro vypracování návrhů prováděcích plánů v členění podle stavebních objektů a provozních souborů podle poslední schválené přípravné nebo projektové dokumentace.

³⁾ Objemy prací a dodávek se v režimu KBV za minulé období uvádějí podle statistických výkazů¹⁷⁾ ve výši odpovídající nákladům prostavěným v příslušném období, bez ohledu na způsob fakturování a placení jednotlivých dodávek.

§ 7

Postup při zpracování režimů KBV

(1) Krajské národní výbory určí zpracovatele režimu KBV a časový postup zpracování a projednání¹⁸⁾ tak, aby byl dodržen termín předložení režimu KBV podle § 10 odst. 2.

(2) Zpracovatel je povinen zpracovat režim KBV společně s účastníky výstavby.

(3) Při zpracování režimu KBV jsou povinny spolupracovat také nadřízené orgány investorů, a je-li to účelné, na jejich žádost i nadřízené orgány či organizace dalších účastníků výstavby. Poddávatelé včetně dovozců jsou rovněž povinni na žádost účastníků výstavby spolupracovat v případě potřeby při zpracování režimu KBV; zejména jsou povinni se vyjádřit, zda jsou schopni uskutečnit dodávky v navrhovaných termínech. Zpracovatel režimu KBV předloží účastníkům výstavby k vyjádření příslušnou část režimu KBV nejpozději tři dny před jeho závěrečným projednáním.

(4) U rozestavěných staveb, stavebních objektů, popřípadě provozních souborů, u nichž dochází k odsunutí termínu dokončení uvedeného v předchozím režimu, je nově sjednaný termín termínem náhradním, který s výjimkou případů podle zvláštních předpisů¹⁹⁾ není podkladem pro změnu hospodářských smluv.

(5) O případné nutnosti dohodnout termíny, které nezabezpečují včasné dokončení staveb a dodržení lhůt výstavby,²⁰⁾ jsou účastníci výstavby povinni neprodleně informovat své nadřízené orgány.

§ 8

Závěrečné projednání režimů KBV

(1) Závěrečné projednání režimu KBV zajišťuje jeho zpracovatel (§ 7 odst. 1), popřípadě národní výbor určený krajským národním výborem.

(2) Závěrečného projednání režimu KBV se účastňují statutární orgány účastníků výstavby nebo jimi k projednání zmocnění pracovníci a zástupci financující pobočky Státní banky československé, kteří po projednání návrhu podepíší režim KBV nebo zápis podle odstavce 3.

(3) O závěrečném projednání vyhotoví zpracovatel režimu KBV zápis. Podpisem tohoto zápisu nebo formuláře režimu KBV účastníci výstavby prohlašují, že dodávky podle režimu KBV s výjimkou rozporovaných zabezpečí v objemech a termínech uvedených v jmenovitých seznamech [§ 6 odst. 1 písm. a)].

§ 9

Rízení o rozporech

(1) Nepodařilo-li se při zpracování režimu KBV, při jeho závěrečném projednávání nebo při kontrolním dnu (§ 11) v některých otázkách dosáhnout dohody investora s dalšími účastníky výstavby, uvedou se nevyřešené rozpory v samostatné části zápisu podle § 8 odst. 3 nebo ve zvláštním rozporovém listě. K jednotlivým rozporům se uvedou:

- a) dotčení účastníci výstavby, mezi nimiž rozpor vznikl, a jejich nadřízené a ústřední orgány,
- b) podstata rozporu a jeho důsledky pro další průběh výstavby,
- c) stanovisko dotčených účastníků výstavby,²¹⁾
- d) návrh řešení rozporu, popřípadě všech navrhovaných způsobů řešení,²¹⁾ nebylo-li dosaženo dohody ani v této otázce,
- e) lhůty, v nichž je nutno rozpor vyřešit, aby bylo možno řídit výstavbu podle režimu KBV.

(2) Zápis obsahující rozpor nebo rozporový list podepsaný statutárními orgány dotčených účastníků výstavby předkládá investor spolu s příslušnou částí režimu KBV do tří dnů po závěrečném projednání nebo kontrolním dnu (§ 11) svému nadřízenému orgánu a nadřízeným orgánům těch účastníků výstavby, mezi nimiž rozpor vznikl nebo jejichž dodávky se týká.

(3) Nadřízené orgány účastníků výstavby jsou povinny rozpor do 10 dnů po obdržení zápisu (rozporového listu) rozhodnout, nebo neodstraní-li rozpor jednáním svých statutárních orgánů v téže lhůtě, neprodleně jej předložit k rozhodnutí svým ústředním orgánům. Ústřední orgány rozhodnou rozpor nejpozději do 10 dnů ode dne doručení. Projednání rozporů organizují podle potřeby krajské národní výbory tak, aby rozpory režimu KBV byly řešeny společně.

(4) Rozhodnutí podle odstavce 3 jsou nadřízené, popřípadě ústřední orgány povinny odeslat do tří dnů svým podřízeným orgánům nebo organizacím a zpracovateli režimu KBV.

(5) Zpracovatel režimu KBV je povinen obsah rozhodnutí o vyřešení rozporů zahrnout do režimu KBV a režim KBV s odkazem na rozhodnutí předložit ve lhůtě, umožňující dodržení termínů stanovených v § 10 odst. 2, v osmi vyhotoveních příslušnému krajskému národnímu výboru a po jednom vyhotovení účastníkům výstavby.

§ 10

Předložení a schválení režimů KBV

(1) Krajské národní výbory předloží režimy KBV

¹⁸⁾ Termíny se stanoví ve shodě s termíny směrnic pro vypracování návrhů prováděcích státních plánů.

¹⁹⁾ § 285 odst. 2 hospodářského zákoníku.

²⁰⁾ Vyhláška č. 91/1972 Sb., o normách lhůt výstavby.

²¹⁾ § 16 odst. 3 vyhlášky č. 33/1975 Sb., o projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu.

- a) ministerstvu výstavby a techniky ČSR nebo ministerstvu výstavby a techniky SSR,
- b) České plánovací komisi nebo Slovenské plánovací komisi,
- c) ministerstvu financí ČSR nebo ministerstvu financí SSR [jen doklady podle § 6 odst. 1 písm. b) až e)],
- d) ministerstvu stavebnictví ČSR nebo ministerstvu stavebnictví SSR [jen doklady podle § 6 odst. 1 písm. b) až d)],
- e) krajské správě Státní banky československé (oddělení investiční výstavby a nevýrobních odvětví -- ve dvou vyhotoveních),
- f) Státní plánovací komisi [jen doklady podle § 6 odst. 1 písm. b) až e)],
- g) ústředním orgánům investorů podmiňujících investice [jen doklady podle § 6 odst. 1 písm. e)].

(2) Režimy KBV se předloží orgánům uvedeným v odstavci 1:

- a) v první fázi do 31. července příslušného roku [§ 2 odst. 2 písm. a)],
- b) ve druhé fázi do 10. března roku, pro který je schválen prováděcí státní plán.

(3) Orgány uvedené v odstavci 1 prověří podle své působnosti, zda jsou v režimech KBV zabezpečeny stavby uložené jako úkoly státního plánu, dodrženy závazné limity a orientační ukazatele státního plánu a respektovány platné právní předpisy, a do 15 dnů od obdržení režimů KBV vypracují k nim své stanovisko a zašlou je předkládajícímu národnímu výboru.

(4) Krajské národní výbory promítnou do režimů KBV stanoviska orgánů podle předchozího odstavce a režimy schválí²²⁾ v rozsahu, v němž byly dohodnuty, nebo v němž o nich bylo rozhodnuto, a to

- a) režimy první fáze do 15. září příslušného roku a
- b) režimy druhé fáze do 15. dubna roku, pro který je schválen prováděcí plán.

(5) Schválené režimy a upravené části režimů zašlou krajské národní výbory neprodleně orgánům uvedeným v odstavci 1.

§ 11

Kontrolní dny

(1) Orgán oprávněný schválit režimy KBV [§ 10 odst. 4] určí, v jakých časových intervalech a u kterých staveb komplexní bytové výstavby a podmiňujících investic bude průběh výstavby stanovený v režimech KBV kontrolován na kontrolních dnech.

(2) Kontrolních dnů jsou povinny se zúčastnit statutární orgány účastníků výstavby nebo jimi

k tomu zmocnění pracovníci a zástupci financujících poboček Státní banky československé. Zmocnění pracovníků musí obsahovat oprávnění činit jménem zastupovaných organizací veškeré úkony, k nimž při kontrolních dnech obvykle dochází.

(3) Účelem kontrolního dne je zejména:

- a) zjistit, zda průběh přípravy, popřípadě realizace staveb je v souladu s údaji stanovenými v režimu KBV,
- b) zjistit případy, kdy některý z účastníků výstavby nemůže zajistit další průběh výstavby podle režimu KBV,
- c) projednat opatření při odchylkách od průběhu výstavby stanoveného režimem KBV, by nemůže zajistit další průběh výstavby podle ustanovení § 9.

(4) V závěru kontrolního dne se pořizuje protokol, který obsahuje:

- oddíl A — informace o průběhu výstavby a
- oddíl B — seznam rozporů, předávaných k řešení nadřízeným, popřípadě ústředním orgánům.

(5) Protokol podepisují účastníci kontrolního dne, uvedení v odstavci 2.

ČÁST TŘETÍ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 12

Zpracování a vyhodnocení režimů KBV

Zpracovatelé režimů KBV jsou povinni zpracovávat a vyhodnocovat režimy KBV výpočetní technikou ode dne, který stanoví ministerstvo výstavby a techniky ČSR pro území České socialistické republiky a ministerstvo výstavby a techniky SSR pro území Slovenské socialistické republiky; tyto orgány současně upraví metodickými pokyny postup při strojním zpracování a vyhodnocování a stanoví formuláře, jimiž určí způsob vyjadřování obsahu, uvedeného v § 6 odst. 1 písm. a) až e).

§ 13

Povolování výjimek a změn

(1) Ministerstvo výstavby a techniky ČSR a ministerstvo výstavby a techniky SSR mohou na žádost ústředních orgánů investorů povolit výjimku z ustanovení § 5.

(2) Změnu termínů pro předkládání a schvalování režimů KBV, stanovených v § 10 odst. 2 a 4 povoluje na návrh ministerstva výstavby a techniky ČSR nebo ministerstva výstavby a techniky SSR federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj v dohodě se Státní plánovací komisí.

²²⁾ § 46 odst. 2 písm. a) zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech.

§ 14

Zrušovací ustanovení

[¹] Zrušují se pokyny federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 2 ze dne 31. srpna 1971²³⁾ pro zpracování režimů a realizačních programů komplexní bytové výstavby.

[²] Platností pozbývají směrnice ministerstva

výstavby a techniky SSR čj. 2679 ze dne 1. července 1970 pro vypracování režimů komplexní bytové výstavby a podmiňujících investic.²⁴⁾

§ 15

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979.

Ministr a místopředseda
Státní plánovací komise:

Ing. Janza v. r.

Ministr ČSSR
pro technický a investiční rozvoj:

Ing. Šupka v. r.

²³⁾ Oznámeno v částce 28/1971 Sb.

²⁴⁾ Směrnice byly uveřejněny ve Zpravodaji Federálního výboru pro technický a investiční rozvoj, ministerstva výstavby a techniky ČSR a ministerstva výstavby a techniky SSR (ročník II, částka 6).

129

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. září 1978

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Laoské lidově demokratické republiky
o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických, zvláštních a služebních pasů**

Dne 1. srpna 1978 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Laoské lidově demokratické republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele

diplomatických, zvláštních a služebních pasů. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 10 dnem 15. září 1978.

České znění Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Laoské lidově demokratické republiky
o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických, zvláštních a služebních pasů**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Laoské lidově demokratické republiky vedeny přáním rozvíje a dále upevňovat vztahy mezi oběma státy se dohodly na následujících ustanoveních:

Článek 1

Státní příslušníci jednoho z obou států, kteří jsou držiteli platných diplomatických, zvláštních nebo služebních pasů, jsou osvobozeni od vízové povinnosti vyžadované pro vstup a dočasný pobyt na území druhého státu, jakož i pro výjezd z tohoto státu a tranzit územím tohoto státu.

Článek 2

[1] Osoby uvedené v článku 1 této dohody mohou pobývat na území druhého smluvního státu bez víz tři měsíce.

[2] Příslušné orgány každé strany mohou v každém konkrétním odůvodněném případě prodloužit pobyt státního příslušníka druhého státu v rámci platnosti jeho pasu.

[3] Členové diplomatické mise nebo konzulárního úřadu jednoho smluvního státu na území dru-

hého smluvního státu, odborníci a pracovníci jednoho smluvního státu poskytnutí vládě druhého smluvního státu, jakož i členové delegací jednoho smluvního státu vysílání k mezinárodním jednáním do druhého smluvního státu, pokud jsou držiteli platných cestovních dokladů uvedených v článku 1 této dohody, mohou pobývat na území druhého smluvního státu po dobu svého přidělení nebo trvání oficiálních jednání bez víz.

[4] Rodinní příslušníci žijící s osobami uvedenými v odstavci 3 tohoto článku ve společné domácnosti mohou po dobu jejich přidělení, pokud jsou držiteli platných cestovních dokladů uvedených v článku 1 této dohody, pobývat na území druhého smluvního státu bez víz.

Článek 3

[1] Smluvní strany si vymění diplomatickou cestou vzory cestovních dokladů uvedených v článku 1 této dohody nejpozději do 30 dnů před vstupem této dohody v platnost.

[2] Zavedení nových cestovních dokladů a případné změny v těchto dokladech provedené jednou ze stran budou oznámeny druhé straně diplomatic-

kou cestou zároveň s předáním příslušných vzorů nejpozději do 30 dnů před jejich zavedením.

Článek 4

Osoby uvedené v článku 1 této dohody mohou překračovat státní hranice na všech hraničních přechodech určených pro mezinárodní cestovní styk.

Článek 5

(1) Každý státní příslušník jednoho ze států, který ztratil na území druhého státu svůj pas, bude povinen o tomto neprodleně informovat příslušné orgány tohoto státu. Tyto zdarma vydají potvrzení o tom, že ztráta pasu byla ohlášena.

(2) Diplomatický nebo konzulární úřad vydá svému státnímu příslušníkovi na základě tohoto potvrzení dočasný cestovní doklad, který mu umožní upravit svůj pobyt, pokračovat v cestě nebo se vrátit do své země.

(3) Tento dočasný cestovní doklad musí být opatřen výjezdním vízem vydaným přijímajícím státem, aby takový státní příslušník mohl opustit území tohoto státu.

Článek 6

(1) Státní příslušníci obou států jsou povinni respektovat po dobu svého pobytu na území druhého státu jeho zákony a předpisy.

(2) Tato dohoda neomezuje právo obou států zakázat vstup na jejich příslušné území osobám,

které považují za nežádoucí, a ukončit pobyt státních příslušníků druhého státu.

Článek 7

Změny a rozšíření této dohody mohou být přijaty výměnou nót po vzájemném souhlasu obou smluvních stran.

Článek 8

Každá smluvní strana může z důvodů veřejného pořádku nebo z důvodů zdravotních přerušit provádění této dohody. Přerušování provádění a jeho zrušení musí být neprodleně oznámeno diplomatickou cestou druhé smluvní straně.

Článek 9

Tato dohoda se uzavírá na neurčitou dobu a zůstane v platnosti až do uplynutí 3 měsíců ode dne, kdy jedna ze smluvních stran písemně oznámila její výpověď.

Článek 10

Tato dohoda vstoupí v platnost 45 (čtyřicet pět) dnů po jejím podpisu.

Dáno v Praze dne 1. srpna 1978 v českém, laoském a francouzském jazyce, český a laoský text mají stejnou platnost.

V případě rozdílného výkladu českého a laoského textu bude rozhodujícím francouzský text.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za vládu

Laoské lidově demokratické republiky:

Phoune Sipraseuth v. r.

130

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 4. října 1978

o Úmluvě o registraci objektů vypuštěných do kosmického prostoru

Dne 14. ledna 1975 byla v New Yorku otevřena k podpisu Úmluva o registraci objektů vypuštěných do kosmického prostoru.

Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 5. dubna 1976.

Prezident Československé socialistické republiky Úmluvu ratifikoval a ratifikační listina byla

uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů dne 28. července 1977.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku VIII dnem 15. září 1976 a pro Československou socialistickou republiku dnem 26. července 1977.

Český překlad textu Úmluvy se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

ÚMLUVA

o registraci objektů vypuštěných do kosmického prostoru

Státy, které jsou stranami této úmluvy,

uznávající

společný zájem celého lidstva na pokroku ve výzkumu a využívání kosmického prostoru pro mírové účely,

připomínající,

že Smlouvou o zásadách činnosti států při výzkumu a využívání kosmického prostoru včetně Měsíce a jiných nebeských těles potvrzuje, že státy nesou mezinárodní odpovědnost za svou národní činnost v kosmickém prostoru, a odvolává se na stát, v jehož rejstříku je objekt vypuštěný do kosmického prostoru zapsán,

připomínající též,

že Dohoda o pomoci kosmonautům, jejich návratu a o vrácení objektů vypuštěných do kosmického prostoru stanoví, že vypouštějící orgány poskytnou na požádání identifikační údaje, předtím než jim bude vrácen objekt, který vypustily do kosmického prostoru a který byl nalezen za územními hranicemi jejich pravomoci,

připomínající dále,

že Úmluva o mezinárodní odpovědnosti za škody způsobené kosmickými objekty stanoví mezinárodní pravidla a postupy týkající se odpovědnosti vypouštějících států za škody způsobené jejich kosmickými objekty,

požadující

v souladu se Smlouvou o zásadách činnosti států při výzkumu a využívání kosmického prostoru včetně Měsíce a jiných nebeských těles přijmout ustanovení o národní registraci kosmických objektů vypuštěných do kosmického prostoru vypouštějícími státy,

požadující dále,

aby generální tajemník Organizace spojených národů založil a vedl na povinném základě ústřední rejstřík objektů vypuštěných do kosmického prostoru,

požadující též,

aby smluvním státům byly poskytnuty další prostředky a postupy, které jim pomohou identifikovat kosmické objekty,

věrice,
že povinný systém registrace objektů vypuštěných do kosmického prostoru může pomocí jejich identifikaci a přispět k používání a rozvoji mezinárodního práva upravujícího výzkum a využívání kosmického prostoru,

se dohodly takto:

Článek I

Pro účely této Úmluvy:

- a) výraz „vypouštějící stát“ znamená:
- 1) stát, který vypouští nebo obstarává vypuštění kosmického objektu;
 - 2) stát, z jehož území či zařízení je kosmický objekt vypuštěn;
- b) výraz „kosmický objekt“ zahrnuje součásti kosmického objektu, jakož i dopravní prostředek kosmického objektu a jeho částí;
- c) výraz „stát registrace“ znamená vypouštějící stát, v jehož rejstříku je kosmický objekt zapsán podle článku II.

Článek II

1. Jakmile je kosmický objekt vypuštěn na oběžnou dráhu kolem Země nebo mimo ní, zaregistruje vypouštějící stát kosmický objekt tím, že jej zapíše do příslušného rejstříku, který k tomu účelu povede. Každý vypouštějící stát informuje generálního tajemníka Organizace spojených národů o založení takového rejstříku.

2. Pokud se na vypuštění kosmického objektu podílí dva nebo více států, rozhodnou společně o tom, který z nich objekt podle odst. 1 tohoto článku zaregistruje. Vezmou přitom v úvahu ustanovení článku VIII Smlouvy o zásadách činnosti států při výzkumu a využívání kosmického prostoru včetně Měsíce a jiných nebeských těles, aniž by tím však prejudikovaly příslušné dohody uzavřené nebo chystané mezi vypouštějícími státy o jurisdikci a kontrole kosmického objektu a jeho posádky.

3. O obsahu každého rejstříku a o podmínkách, za kterých bude veden, rozhodne stát registrace sám.

Článek III

1. Generální tajemník Organizace spojených národů povede Rejstřík, do kterého budou zapisovány údaje poskytnuté podle článku IV.

2. Všechny údaje zapsané v Rejstříku budou plně a volně přístupné.

Článek IV

1. Každý stát registrace poskytne generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, jakmile to bude možné, tyto údaje o každém kosmickém objektu, který byl zapsán do jeho rejstříku:

- a) jméno vypouštějícího státu nebo států;
- b) vhodný poznávací znak kosmického objektu nebo jeho registrační číslo;
- c) datum a území nebo místo vypuštění;

d) základní údaje o oběžné dráze, včetně:

- 1) doby oběhu,
- 2) sklonu dráhy,
- 3) apogea,
- 4) perigea;

e) obecná funkce kosmického objektu.

2. Stát registrace může čas od času poskytnout generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů další informace o kosmických objektech zapsaných v jeho rejstříku.

3. Stát registrace zpraví generálního tajemníka Organizace spojených národů, v co největším rozsahu a jakmile to bude možné, o kosmických objektech, o nichž dříve podal informace a které byly, ale již nejsou na oběžné dráze kolem Země.

Článek V

Jestliže má kosmický objekt vypuštěný na oběžnou dráhu kolem Země nebo za ní poznávací znak nebo registrační číslo podle článku IV, odst. 1 b) nebo obojí, zpraví stát registrace generálního tajemníka o této skutečnosti, až bude podávat informace o tomto kosmickém objektu podle článku IV. V takovém případě запиše generální tajemník Organizace spojených národů toto sdělení do Rejstříku.

Článek VI

V případě, že použití ustanovení této Úmluvy neumožní smluvnímu státu identifikovat kosmický objekt, který jemu, nebo kterékoli z jeho fyzických nebo právnických osob způsobil škodu, nebo který vyvolává nebezpečí nebo může způsobit škodu, vyhoví ostatní smluvní státy, zejména státy, které mají kosmická monitorovací a sledovací zařízení, v co největším rozsahu přímé žádosti tohoto smluvního státu, nebo žádosti učiněné jeho jménem prostřednictvím generálního tajemníka, o pomoc při identifikaci kosmického objektu za spravedlivých a rozumných podmínek. Smluvní stát, který požádá o takovou pomoc, předá v co největším rozsahu informace o době, povaze a okolnostech události, která jej vedla k podání žádosti. Podmínky a podrobnosti, za kterých bude taková pomoc poskytnuta, budou dohodnuty stranami, kterých se to týká.

Článek VII

1. Odkazy na státy obsažené v této Úmluvě kromě článků VII až XII se vztahují na každou mezinárodní mezivládní organizaci, která provádí kosmickou činnost, jestliže organizace prohlásí, že přijímá práva a závazky předvídané v této Úmluvě a jestliže většina členských států této organizace jsou stranami této Úmluvy a Smlouvy o zásadách činnosti států při výzkumu a využívání kosmického prostoru včetně Měsíce a jiných nebeských těles.

2. Členské státy každé takové organizace, které jsou stranami této Úmluvy, učiní všechny vhodné kroky pro to, aby se zajistilo, že organizace učiní prohlášení podle předcházejícího odstavce.

Článek VIII

1. Tato Úmluva je otevřena k podpisu všem státům v sídle Organizace spojených národů v New Yorku. Každý stát, který nepodepíše tuto Úmluvu předtím, než podle odstavce 3 tohoto článku nabude platnosti, může k ní kdykoliv přistoupit.

2. Tato Úmluva podléhá ratifikaci signatárních států. Ratifikační listiny a listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

3. Tato Úmluva nabude platnosti mezi státy, které uložily ratifikační listiny, po uložení páté ratifikační listiny u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

4. Pro státy, jejichž ratifikační listiny nebo listiny o přístupu budou uloženy až poté, co tato Úmluva nabude platnosti, bude platit ode dne uložení jejich ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

5. Generální tajemník bude ihned informovat všechny signatární a přistoupivší státy o datu každého podpisu, datu uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu k této Úmluvě, o datu jejího nabytí platnosti a o jiných oznámeních.

Článek IX

Každý stát, který je stranou této Úmluvy, může navrhnout změny této Úmluvy. Změny nabudou platnosti pro každý smluvní stát, který tyto změny přijme, od okamžiku, kdy budou přijaty většinou smluvních států, a poté pro každý další smluvní stát ode dne, kdy je přijme.

Článek X

Deset let poté, co tato Úmluva nabude platnosti, bude otázka revize této Úmluvy zařazena na prozatímní pořad jednání Valného shromáždění Organizace spojených národů, aby se posoudilo ve světle dosavadního provádění této Úmluvy, zda vyžaduje revizi. Avšak kdykoliv poté, co Úmluva bude v platnosti po pět let, se na žádost jedné třetiny států, které budou stranami této Úmluvy, a se souhlasem většiny smluvních států, svolá konference smluvních států k revizi této Úmluvy. Tato revize vezme v úvahu vývoj příslušné techniky včetně identifikace kosmických objektů.

Článek XI

Každý stát, který je stranou této Úmluvy, může písemně oznámit generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů svoji výpověď Úmluvy rok poté, kdy vstoupí v platnost. Tato výpověď nabude platnosti za rok ode dne obdržení tohoto oznámení.

Článek XII

Tato Úmluva, jejíž anglické, arabské, čínské, francouzské, ruské a španělské znění jsou stejně autentické, bude uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který předá náležitě ověřené kopie všem signatářům a přistoupivším státům.

Na důkaz toho podepsali níže podepsaní, po náležitém zmocnění svými vládami tuto Úmluvu, otevřenou k podpisu v New Yorku dne 14. ledna 1975.

131

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 4. října 1978

o Úmluvě o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců

Dne 14. prosince 1973 byla v New Yorku otevřena k podpisu Úmluva o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců.

Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 11. října 1974.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky dne 17. prosince 1974. Prezident republiky Úmluvu ratifikoval s prohlášením, že Československá socialistická republika se nepokládá za vázánou ustanove-

ním článku 13 odst. 1 Úmluvy a že v souladu se zásadou svrchované rovnosti států je k předložení každého jednotlivého sporu k arbitrážnímu řízení nebo Mezinárodnímu soudnímu dvoru nezbytný souhlas všech stran ve sporu.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 17 odst. 1 dnem 20. února 1977 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad textu Úmluvy se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

ÚMLUVA

o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců

Státy, které jsou stranami této Úmluvy, majíce na zřeteli cíle a zásady Charty Organizace spojených národů týkající se udržování světového míru a podpory přátelských vztahů a spolupráce mezi státy,

berouce v úvahu, že trestné činy proti diplomatickým zástupcům a jiným osobám požívajícím mezinárodní ochrany, ohrožující bezpečnost těchto osob, vytvářejí vážnou hrozbu zachování normálních mezinárodních vztahů, které jsou nezbytné pro spolupráci mezi státy,

přesvědčeny, že páchaní takových trestných činů vyvolává vážné znepokojení mezinárodního společenství,

přesvědčeny o naléhavé potřebě přijmout vhodná a účinná opa-

ření k zabránění a trestání takových trestných činů,

dohodly se na tomto:

Článek 1

Pro účely této úmluvy:

1. „Osoba požívající mezinárodní ochrany“ je
 - a) hlava státu, včetně kteréhokoli člena kolektivního orgánu vykonávajícího v souladu s ústavou dotyčného státu funkce hlavy státu, hlava vlády nebo ministr zahraničních věcí, kdykoli jsou v cizím státě, jakož i členové jejich rodiny je doprovázející;
 - b) zástupce nebo úřední osoba státu nebo úřední osoba či jiný zástupce mezinárodní organizace mezivládní povahy, který v době a na místě spáchání trestného činu proti němu, jeho úřed-

ním místnostem, jeho soukromému obydlí nebo jeho dopravním prostředkům, je oprávněn požívat v souladu s mezinárodním právem zvláštní ochrany proti jakémukoli útoku proti jeho osobnosti, svobodě nebo důstojnosti, jakož i členové jeho rodiny žijící s ním v jeho domácnosti.

2. „Domnělý pachatel“ je osoba, vůči které existují dostatečné důkazy pro stanovení prima facie, že spáchala či se podílela na spáchání jednoho či více trestných činů uvedených v článku 2.

Článek 2

1. Úmyslné spáchání:

- a) vraždy, únosu nebo jiného útoku proti osobnosti nebo svobodě osoby požívající mezinárodní ochrany;
- b) násilného útoku proti úředním místnostem, soukromému obydlí nebo dopravním prostředkům osoby požívající mezinárodní ochrany, který může ohrozit její osobnost nebo svobodu;
- c) hrozby jakéhokoliv takového útoku;
- d) pokusu o jakýkoli takový útok;
- e) činu představujícímu účastenství na jakémkoliv takovém útoku

bude pokládáno každým smluvním státem za trestný čin v souladu s jeho vnitrostátním zákonodárstvím.

2. Každý smluvní stát stanoví přiměřené tresty za tyto trestné činy s přihlédnutím k jejich závažnému charakteru.

3. Odstavec 1 a 2 tohoto článku žádným způsobem nezabavuje smluvní státy závazků učinit podle mezinárodního práva všechna vhodná opatření k zabránění jiným útokům proti osobnosti, svobodě nebo důstojnosti osob požívajících mezinárodní ochrany.

Článek 3

1. Každý smluvní stát přijme nezbytná opatření pro uplatnění své jurisdikce nad trestnými činy uvedenými v článku 2 v následujících případech:

- a) jestliže trestný čin je spáchán na území tohoto státu nebo na palubě lodi nebo letadla registrovaného v tomto státě;
- b) jestliže domnělý pachatel je státním příslušníkem tohoto státu;
- c) jestliže trestný čin je spáchán proti osobě požívající mezinárodní ochrany ve smyslu článku 1, která má takové postavení v souvislosti s funkcemi, které vykonává jménem tohoto státu.

2. Každý smluvní stát učiní obdobně nezbytná opatření pro stanovení své jurisdikce nad těmito trestnými činy v případech, kdy domnělý pachatel se nachází na jeho území a nebude vydán v souladu s článkem 8 některému ze států uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

3. Tato úmluva nevyklučuje jinou trestní pravomoc vykonávanou v souladu s vnitrostátním právem.

Článek 4

Smluvní státy spolupracují v zájmu zabránění trestným činům uvedeným v článku 2 zejména

- a) přijímáním všech praktických opatření k tomu, aby zabránily na svém území přípravě ke spáchání takových trestných činů na svém území nebo mimo ně;
- b) výměnou informací a koordinací vhodných správních i jiných opatření za účelem zabránění spáchání takových trestných činů.

Článek 5

1. Smluvní stát, na jehož území byl spáchán některý z trestných činů uvedených v článku 2, jestliže má důvod předpokládat, že domnělý pachatel opustil jeho území, oznámí všem ostatním zainteresovaným státům buď přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů všechny případné údaje týkající se spáchaného trestného činu a všechny dostupné informace týkající se totožnosti domnělého pachatele.

2. V případě spáchání kteréhokoli trestného činu uvedeného v článku 2 proti osobě požívající mezinárodní ochrany každý smluvní stát, který má informace týkající se oběti a okolností trestného činu, vynaloží veškeré úsilí, aby je poskytl za podmínek stanovených vnitrostátním zákonodárstvím zcela a neodkladně smluvnímu státu, jehož jménem daná osoba vykonávala své funkce.

Článek 6

1. Na základě přesvědčení, že to vyžadují okolnosti, smluvní stát, na jehož území se domnělý pachatel nachází, učiní v souladu se svým vnitrostátním zákonodárstvím přiměřená opatření, která zajistí přítomnost domnělého pachatele za účelem trestního stíhání nebo vydání. O takových opatřeních informuje bezodkladně přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů:

- a) stát, na jehož území byl trestný čin spáchán;
- b) stát či jiné státy, jejichž státním příslušníkem je domnělý pachatel nebo, v případě, že je bezdomovcem, stát, na jehož území má trvalé bydliště;
- c) stát, či státy, jejichž státním příslušníkem je osoba požívající mezinárodní ochrany nebo jejichž jménem plnila své funkce;
- d) všechny ostatní zainteresované státy;
- e) mezinárodní organizaci, jejímž úředníkem nebo zástupcem je osoba požívající mezinárodní ochrany.

2. Každé osobě, vůči které se přijímají opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku, bude umožněno:

- a) neodkladně se spojit s nejbližším vhodným zástupcem státu, jehož je státním příslušníkem, nebo který je jinak oprávněn chránit jeho

práva, nebo, jestliže je bezdomovcem, ke kterému se obrací s žádostí a který je ochoten chránit jeho práva;

b) aby jej zástupce tohoto státu navštívil.

Článek 7

Smluvní stát, na jehož území se údajný pachatel nachází, v případě, že ho nevydá, předá věc bez jakýchkoli výjimek a neopodstatněných průtahů příslušným orgánům k trestnímu stíhání podle vlastního zákonodárství.

Článek 8

1. Nejsou-li trestné činy uvedené v článku 2 zahrnuty mezi trestné činy podléhající vydání v jakékoli existující smlouvě o vydání mezi smluvními státy, považují se za začleněné jako takové do takové smlouvy. Smluvní státy se zavazují, že zahrnou tyto trestné činy mezi trestné činy vyžadující vydání do každé smlouvy o vydání, jež mezi nimi bude uzavřena.

2. Bude-li smluvní stát, který vydání váže na existenci smlouvy, požádán o vydání pachatele jiným smluvním státem, s nímž nemá smlouvu o vydávání, může, jestliže se rozhodne k vydání, považovat tuto úmluvu za právní základ pro vydávání se zřetelem k těmto trestným činům. Vydání se uskuteční v souladu s procesními ustanoveními a jinými podmínkami zákonodárství státu, který byl o vydání požádán.

3. Smluvní státy, které neváží vydání na existenci smlouvy, pokládají mezi sebou takové trestné činy za trestné činy podléhající vydání podle procesních ustanovení a jiných podmínek zákonodárství státu, který byl o vydání požádán.

4. Pro účel vydání bude každý takový trestný čin posuzován smluvními státy jako čin spáchaný nejen v místě, kde byl spáchán, nýbrž také na území států, které mají stanovit svou jurisdikci v souladu s odstavcem 1 článku 3.

Článek 9

Každé osobě, vůči níž se vede soudní řízení v souvislosti s některým z trestných činů uvedených v článku 2, se zaručuje spravedlivé projednání věci ve všech stádiích řízení.

Článek 10

1. Smluvní státy si navzájem poskytují v co největší míře pomoc v spojitosti s trestním řízením vedeným v souvislosti s trestnými činy uvedenými v článku 2, včetně poskytnutí všech důkazů, které mají k dispozici a které jsou nutné pro trestní řízení.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku nemají vliv na závazky, týkající se vzájemné právní pomoci stanovené jakoukoli jinou smlouvou.

Článek 11

Smluvní stát, v němž je domnělý pachatel stíhán, oznámí výsledky řízení generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který předá informaci ostatním smluvním státům.

Článek 12

Ustanovení této úmluvy se nedotýká provádění smluv o azylu platných v době přijetí této úmluvy mezi státy, které jsou stranami těchto smluv; avšak smluvní strana této úmluvy se nemůže dovolávat těchto smluv ve vztahu k jiné smluvní straně této úmluvy, která není stranou uvedených smluv.

Článek 13

1. Jakýkoli spor mezi dvěma či více smluvními státy týkající se výkladu nebo provádění této úmluvy, který nebude urovnán jednáním, bude na žádost jednoho z nich postoupen arbitrážnímu řízení. Jestliže do šesti měsíců ode dne žádosti o arbitráž se strany nedohodnou na organizaci arbitráže, může být spor předán na žádost kterékoli z těchto stran Mezinárodnímu soudnímu dvoru v souladu se Statutem Dvora.

2. Každý smluvní stát může při podpisu nebo ratifikaci této úmluvy nebo při přístupu k ní učinit výhradu, že se necítí vázán ustanovením odstavce 1 tohoto článku. Ostatní smluvní státy nebudou vázány ustanovením odstavce 1 tohoto článku ve vztahu ke kterémukoli smluvnímu státu, který učinil takovou výhradu.

3. Kterýkoli smluvní stát, který učinil výhradu podle odstavce 2 tohoto článku, může kdykoli tuto výhradu oznámením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů odvolat.

Článek 14

Tato úmluva bude otevřena k podpisu všem státům do 31. prosince 1974 v sídle Organizace spojených národů v New Yorku.

Článek 15

Tato úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 16

Tato úmluva bude otevřena k přístupu každému státu. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 17

1. Tato úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po dni uložení dvacáté druhé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

2. Pro každý stát, který Úmluvu ratifikuje nebo k ní přistoupí po uložení dvacáté druhé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, vstoupí Úmluva v platnost třicátého dne po uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Článek 18

1. Smluvní stát může vypovědět tuto úmluvu písemným oznámením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

2. Vypovězení nabude platnosti po šesti měsících po dni, ve kterém generální tajemník Organizace spojených národů obdrží oznámení.

Článek 19

Generální tajemník Organizace spojených národů informuje všechny státy mimo jiné:

a) o podpisech této úmluvy a o uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu v souladu s články 14, 15 a 16 a o oznámení učiněném v souladu s článkem 18;

b) o datu, kdy tato úmluva vstoupí v platnost v souladu s článkem 17.

Článek 20

Originál této úmluvy, jejíž anglické, čínské, francouzské, ruské a španělské znění má stejnou platnost, bude uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který zašle její ověřené kopie všem státům.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění svými vládami, podepsali tuto úmluvu, otevřenou k podpisu v New Yorku dne 14. prosince 1973.

REZOLUCE VALNÉHO SHROMÁŽDĚNÍ OSN č. 3186 (XXVIII)

ÚMLUVA

o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců

Valné shromáždění

berouc v úvahu, že kodifikace a pokrokový rozvoj mezinárodního práva přispívají k dosažení cílů a zásad stanovených v článku 1 a 2 Charty Organizace spojených národů,

připomínaje, že v odpověď na výzvu učiněnou Valným shromážděním v rezoluci 2780 (XXVI) z 3. prosince 1971 Komise pro mezinárodní právo se na svém dvacátém čtvrtém zasedání zabývala otázkou ochrany a nedotknutelnosti diplomatických zástupců a jiných osob požívajících zvláštní ochrany podle mezinárodního práva a připravila návrh článků o zabránění a trestání trestných činů proti takovým osobám,

posoudivši návrh článků a také stanoviska a připomínky k nim předložené státy, odbornými organizacemi a jinými mezivládními organizacemi jako odpověď na výzvu učiněnou Valným shromážděním v rezoluci 2926 (XXVII) z 28. listopadu 1972,

presvědčeno o významu zajištění mezinárodní ochrany o vhodných a účinných opatřeních k zabránění a trestání trestných činů proti diplomatickým zástupcům a jiným osobám požívajícím mezinárodní

ochrany se zřetelem k vážné hrozbě, kterou takové činy představují, udržení a upevnění přátelských vztahů a spolupráce mezi státy.

vypracovavši pro tyto účely ustanovení obsažená v Úmluvě, která je připojena k této rezoluci,

1. přijímá Úmluvu o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců, připojenou k této rezoluci;
2. znovu zdůrazňuje velký význam pravidel mezinárodního práva týkajících se nedotknutelnosti a zvláštní ochrany, která má být poskytnuta osobám požívajícím mezinárodní ochrany, a závazků států v této souvislosti;
3. je toho názoru, že připojená Úmluva umožní státům účinněji uskutečnit jejich závazky;
4. uznává rovněž, že ustanovení připojené Úmluvy v žádném případě nemohou být na újmu výkonu zákonných práv na sebeurčení a nezávislost v souladu s cíli a zásadami Charty

Organizace spojených národů a Deklarace zásad mezinárodního práva týkajících se přátelských vztahů a spolupráce mezi státy v souladu s Chartou Organizace spojených národů, národy bojujícími proti kolonialismu, cizímu panství, cizí okupaci, rasové diskriminaci a apartheidu;

5. vyzývá státy, aby se staly stranami připojené Úmluvy;
6. stanoví, že tato rezoluce, jejíž ustanovení se týkají připojené Úmluvy, bude vždy publikována spolu s ní.

132

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. října 1978

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách

Dne 31. května 1976 byla v Budapešti podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních

vodách. Podle svého článku 23 Dohoda vstoupila v platnost dnem 31. července 1978.

Slovenské znění Dohody se vyhláší sou-
ně*)

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

D O H O D A

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Maďarské lidové republiky se rozhodly, že uzavřou Dohodu o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách.

K tomuto účelu jmenovaly svými zmocněnci vláda Československé socialistické republiky Františka H a g a r u, ministra lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky,

vláda Maďarské lidové republiky Dr. Istvána G e r g e l y e, předsedu Státního vodohospodářského úřadu, kteří, vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležitě formě, dohodli se takto:

Článek 1

Místní působnost

Místní působnost Dohody se vztahuje na hraniční vody, kterými jsou úseky řek a jiných přírodních vodních toků, jakož i kanálů, jimiž probíhají státní hranice (dále jen „hraniční toky“), jakož i povrchové a podzemní vody v profilech, kde je protínají státní hranice.

Článek 2

Věcná působnost

Věcná působnost Dohody se vztahuje na všechna vodohospodářská opatření prováděná na hraničních vodách, která mohou mít za následek změ-

*) Zde se uvětuje český překlad.

nu přirozených vodních poměrů, zejména úpravy vodních toků, stavby nádrží a protipovodňových hrází, vodohospodářské meliorace, opatření k využití zdrojů vody, ochranu povrchových a podzemních vod před znečištěním, využití vodní energie, udržování a značkování vodní cesty a vytyčování plavební dráhy, ochranu proti vnitřním vodám, povodním a odchodu ledů, jakož na všechna vodohospodářská opatření, která ve vstupním a výstupním profilu hraničních toků a v profilech hraničních vod mohou způsobit změny společně dohodnutých vodních poměrů.

Článek 3

Všeobecné závazky

[¹] Smluvní strany se zavazují, že

- a) neprovedou bez vzájemného souhlasu žádná vodohospodářská opatření, která by nepříznivě ovlivnila společně dohodnuté vodní poměry;
- b) budou udržovat koryta hraničních toků, vodní nádrže a zařízení na hraničních vodách na území svých států v dobrém stavu a užívat je tak, aby si vzájemně nezpůsobovaly škody;
- c) budou se vzájemně informovat o svých perspektivních plánech rozvoje vodního hospodářství, zejména pokud jde o vliv vodohospodářských opatření na hraniční vody;
- d) předem projednají účinky vodohospodářských opatření, která mohou v profilech uvedených v článku 2 způsobit změnu společně dohodnutých vodních poměrů.

[²] Smluvní strany mají právo na hraničních vodách, pokud se nedohodnou jinak, na polovinu odtékajícího přirozeného množství vody, které není zvěřeno technickými zásahy.

Článek 4

Zabezpečení průběhu, charakteru a vyznačení státních hranic

[¹] Příslušné orgány Smluvních stran budou udržovat v dobrém stavu hraniční vody včetně staveb, děl a zařízení na nich i se zřetelem k trvalému zabezpečení průběhu státních hranic.

[²] Při provádění vodohospodářských opatření na hraničních vodách nesmějí být bez předchozího souhlasu příslušných orgánů Smluvních stran odstraněny nebo přemístěny hraniční znaky a jiné měřičské značky, které slouží k zaměření a vyznačení průběhu státních hranic. Hraniční znaky a měřičské značky je nutno při těchto opatřeních chránit před poškozením.

[³] K vodohospodářským opatřením, která předpokládají změnu v průběhu, respektive charakteru státních hranic, se vyžadují předchozí schválení podle předpisů obou Smluvních stran.

Článek 5

Československo-maďarská komise pro hraniční vody

[¹] Pro řešení úkolů vyplývajících z této Dohody vytvářejí Smluvní strany Československo-maďarskou komisi pro hraniční vody (dále jen „Komise pro hraniční vody“), skládající se ze zmocněnců Smluvních stran, jejich zástupců a dalších členů.

[²] Usnesení Komise pro hraniční vody vstoupí v platnost po schválení Smluvními stranami.

[³] Složení, působnost a činnost Komise pro hraniční vody upravuje Statut, který je přílohou č. 1 k této dohodě.

Článek 6

Provádění údržby

Smluvní strany budou na území svých států zabezpečovat udržování vodohospodářských děl a jiných zařízení na hraničních vodách v dobrém stavu a provádění veškerých prací nutných pro ochranu koryta hraničních toků před devastací. Dále se postarají o odstraňování škodlivých nánosů a porostu v korytech a o údržbu plavební dráhy.

Článek 7

Projektování

[¹] Směrnice pro projektování vodohospodářských opatření, která mají být uskutečněna na hraničních vodách, stanoví Komise pro hraniční vody.

[²] Smluvní strany zabezpečují vypracování projektové dokumentace pro vodohospodářská opatření, která mají být uskutečněna na území jejich států. Tato zásada platí i tehdy, když projektovaná vodohospodářská opatření slouží zájmům druhé Smluvní strany, pokud Komise pro hraniční vody nestanoví jinak. Příslušné orgány Smluvních stran si navzájem poskytnou údaje potřebné pro projektování.

[³] Projekty se předkládají Komisi pro hraniční vody k projednání před jejich schválením příslušnými orgány Smluvních stran. Příslušné orgány Smluvních stran mohou dohodnout takové změny projednaných projektů, které nemění jejich parametry, anebo nezvyšují společné rozpočtové náklady. Změny se oznamují Komisi pro hraniční vody.

Článek 8

Provádění vodohospodářských opatření

[¹] Vodohospodářská opatření podle článku 2 této dohody se provádějí na základě plánu dohodnutého Komisí pro hraniční vody.

[²] Smluvní strany zabezpečují provádění vodohospodářských opatření na území svých států. Komise pro hraniční vody může rozhodnout i jinak.

Článek 9

Opatření proti povodním

(1) Ochranné práce proti povodním na území svých států — s výjimkou prací uvedených v odstavci 2 — provádějí příslušné organizace Smluvních stran na svůj náklad podle projektů přijatých Komisí pro hraniční vody při dodržení zásady stejného stupně bezpečnosti na území obou států.

(2) Ochranná hráz v úseku od Čuňova až po stavidlo u Rajky ve smyslu Dohody mezi Československou republikou a Maďarskou republikou ve věci některých otázek vodohospodářských spojených s odstoupením území na základě článku 1 bodu 4 odstavce „c“ pařížské mírové smlouvy, podepsané dne 9. října 1948 v Bratislavě, je ochrannou hrází společného zájmu. Náklady spojené se zpevněním a rekonstrukcí této hráze na základě společně přijatého projektu nesou v poměru rozlohy inundačního (zájmového) území československá strana 44 % a maďarská strana 56 %. Zpevnění a rekonstrukce této hráze, které přesahují objem prací spoječně přijatého projektu — podle vzájemně odsouhlaseného projektu — zabezpečí a náklady nese každá Smluvní strana na svém území sama.

(3) Příslušné vodohospodářské orgány Smluvních stran provedou každoročně na podzim společnou místní prohlídku, při níž překontrolují stav hráze uvedené v odstavci 2 a ochranných hrází a zařízení na hraničních vodách, jakož i připravenost pro ochranu proti povodním.

Článek 10

Ochrana proti povodním, vnitřním vodám a proti ledům

(1) Každá Smluvní strana uskutečňuje sama na svém území ochranu proti povodním, vnitřním vodám a proti ledům.

(2) V případě mimořádného nebezpečí příslušné orgány Smluvních stran vzájemně zabezpečí vodohospodářským orgánům — po předchozím oznámení pohraničním orgánům — překročení státních hranic bez cestovních dokladů, aby mohly uskutečnit místní obhlídku v zájmu ochrany vlastního území.

(3) V době mimořádného nebezpečí poskytne jedna Smluvní strana druhé Smluvní straně na její žádost neprodleně pomoc a bez průtahů při vyřizování nejnnutnějších formalit, dá k dispozici pracovní síly, materiál a nářadí. Náklady s tím spojené nese Smluvní strana, které byla pomoc poskytnuta.

(4) Směrnice pro ochranu proti povodním, vnitřním vodám a proti ledům stanoví Komise pro hraniční vody.

Článek 11

Ochrana vod před znečištěním

(1) Smluvní strany se vynasnaží zachovat čistotu hraničních vod, popřípadě v souladu se svými hospodářskými a technickými možnostmi snižovat

jejich znečišťování budováním a rekonstrukcí čistících stanic.

(2) Příslušné orgány Smluvních stran budou systematicky sledovat čistotu hraničních vod, společně odebírat vzorky vody, tyto vzorky analyzovat a výsledky rozborů ujednocovat.

(3) Dojde-li k havarijnímu znečištění ovlivňujícímu hraniční vody, příslušné orgány Smluvní strany, na jejímž státním území znečištění vzniklo, jsou povinny neprodleně podat o tom zprávu příslušným orgánům druhé Smluvní strany, urychleně provést opatření k odstranění zdrojů znečištění a zabránit opakování znečištění.

Článek 12

Bagrování

(1) Komise pro hraniční vody stanoví každoročně potřebu, místo, rozsah a způsob bagrování pro úpravu hraničních toků, zabezpečení plavební dráhy a těžbu materiálu, jakož i způsob a místo uložení vybagrovaného materiálu.

(2) Povolení k bagrování vydává příslušný vodohospodářský orgán té smluvní strany, na jejímž území budou práce prováděny.

Článek 13

Udržování a značkování vodní cesty

(1) Příslušné orgány Smluvních stran udržují a značkují vodní cestu a vytyčují plavební dráhu; na Dunaji podle doporučení Dunajské komise.

(2) Příslušné orgány Smluvních stran uveřejňují hlášení o plavebních poměrech a údaje o brodech.

(3) Pokud nebylo dohodnuto jinak, plavební překážky v korytě odstraňují příslušné orgány té Smluvní strany, na jejímž území překážka je.

Článek 14

Úhrada nákladů

(1) Smluvní strany nesou náklady na práce vyplývající z této dohody takto:

- a) každá Smluvní strana nese náklady na práce, které provádí na svém území a které slouží výlučně jejím zájmům;
- b) náklady na práce prováděné na území jedné Smluvní strany a sloužící jen zájmům druhé Smluvní strany, hradí výlučně zainteresovaná Smluvní strana;
- c) náklady na práce, které slouží zájmům obou Smluvních stran nesou Smluvní strany v poměru svých zájmů;
- d) náklady na úpravu koryta, bagrování brodů, regulační bagrování a vytyčování plavební dráhy na společném úseku hraničních toků nesou Smluvní strany v poměru 50 : 50;
- e) vraky v korytě Dunaje z období druhé světové

války odstraní každá Smluvní strana na vlastním státním území na svůj náklad.

(2) Ustanovení uvedená v odstavci 1 platí obdobně pro náklady na zaměřování, průzkum, výzkum a projektování, jakož i pro náklady na údržbu a provoz vodohospodářských děl a zařízení, pokud Komise pro hraniční vody nestanoví jinak.

Článek 15

Vyúčtování prací a vyrovnání nákladů

(1) Práce uvedené v článku 14 se vyúčtují v průběhu prvního pololetí následujícího roku. Směrnice pro vyúčtování stanoví Komise pro hraniční vody.

(2) Zůstatek vykazovaný podle výsledků vyúčtování ve prospěch jedné Smluvní strany vyrovná druhá Smluvní strana in natura pracemi a dodávkami materiálu v rámci provádění této dohody.

(3) Vykazuje-li vyúčtování za období 5 let takový zůstatek, který nelze vyrovnat in natura, bude dluh vyrovnán podle platební dohody platné mezi oběma státy.

Článek 16

Technická a finanční kontrola

Smluvní strany si vzájemně umožní technickou a finanční kontrolu při uskutečňování společných prací, prací společného zájmu a prací prováděných druhou Smluvní stranou v zájmu druhé Smluvní strany. Pravidla pro provádění kontroly stanoví Komise pro hraniční vody.

Článek 17

Poskytování hydrologických a hydrometeorologických údajů

(1) Příslušné vodohospodářské orgány Smluvních stran si pravidelně poskytují údaje z dohodnutých vodočtů o vodních stavech, dále údaje o atmosférických srážkách a o ledových poměrech.

(2) V zájmu přípravy zabezpečení ochrany před povodněmi, ochrany proti vnitřním vodám a nebezpečí ledů, příslušné orgány Smluvních stran si neprodleně a přímo sdělí veškeré údaje potřebné pro druhou Smluvní stranu včetně údajů o trvalých nebo dočasných změnách přirozených odtokových poměrů, které vzniknou v důsledku vypouštění vody z nádrží.

(3) Měření potřebná pro získání hydrologických údajů o hraničních vodách, jejich vyhodnocení, evidování, jakož i jiná měření a průzkum provádějí příslušné orgány Smluvních stran na základě společného plánu a jejich výsledky si vzájemně pravidelně sesouhlasují.

Článek 18

Měříčské značky

Příslušné orgány Smluvních stran budou na vlastním státním území chránit, udržovat a podle

potřeby doplňovat a obnovovat výškové a směrové měříčské značky, potřebné pro vodohospodářská opatření. Příslušné orgány Smluvních stran mohou tyto značky vzájemně používat a poskytovat si o nich údaje.

Článek 19

Vodoprávní řízení

(1) Při vodoprávních řízeních rozhoduje podle vlastních právních předpisů orgán té Smluvní strany, na jejímž státním území budou prováděny práce podle této dohody.

(2) K vodohospodářským pracím a vodohospodářským objektům, které mají být realizovány na území obou Smluvních stran, vydávají příslušné vodohospodářské orgány vodoprávní povolení na tu část prací a objektů, pro které jsou příslušné. Vodoprávní řízení se pokud možno uskuteční současně nebo budou na sebe navazovat.

Příslušné orgány Smluvních stran koncepty vodoprávních povolení vzájemně odsouhlasují.

(3) Ve věcech vodoprávních povolenacích řízení příslušné vodohospodářské orgány obou Smluvních stran udržují přímý styk a o své činnosti informují Komisi pro hraniční vody.

(4) Sporné otázky mezi vodohospodářskými orgány Smluvních stran, týkající se projektové dokumentace, řeší Komise pro hraniční vody.

Článek 20

Překračování státních hranic

Pro překračování státních hranic a zdržování se na území druhého státu za účelem provádění úkolů nebo prací vyplývajících z této dohody platí ustanovení její přílohy č. 2. Podrobnosti dohodnou příslušné ústřední orgány Smluvních stran.

Článek 21

Celní ustanovení

(1) Stavební materiály a pohonné hmoty, které se dopravují podle této dohody z území jednoho státu na území druhého státu, jsou osvobozeny od dovozních a vývozních cel a poplatků. Vývozní a dovozní omezení se na tyto materiály a hmoty nevztahují.

(2) Pracovní prostředky (stroje, přístroje, vozidla, dopravní prostředky, nářadí apod.) jsou dočasně osvobozeny od placení cla, jestliže se jejich zpětný převoz uskuteční v termínu stanoveném celními orgány.

(3) Obě Smluvní strany zabezpečí zjednodušené přednostní a bezplatné celní odbavení stavebních materiálů, pohonných hmot a pracovních prostředků podle odstavců 1 a 2.

Článek 22

Řešení sporných otázek

Sporné otázky, které vzniknou při výkladu nebo provádění této dohody a které nebude moci vyřešit Komise pro hraniční vody, budou předloženy oběma vládám.

Článek 23

Závěrečná ustanovení

(1) Dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů obou Smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny diplomatických nót o tomto schválení.

(2) Dohoda bude v platnosti deset let. Platnost Dohody se prodlouží vždy na další pětileté období,

pokud ji jedna ze Smluvních stran nevypoví šest měsíců před uplynutím příslušného období platnosti.

(3) Dnem nabytí platnosti této dohody ztrácí platnost Dohoda mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou o úpravě technických a hospodářských otázek hraničních toků, podepsaná v Praze dne 16. dubna 1954.

(4) V platnosti nadále zůstávají ujednání a směrnice přijaté k provádění Dohody uvedené v odstavci 3, jakož i dosud nesplněné závazky z ní vyplývající.

Sepsáno v Budapešti dne 31. května 1976 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce slovenském a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Hagara v. r.

Za vládu

Maďarské lidové republiky:

Gergely István v. r.

STATUT

Československo-maďarské komise pro hraniční vody

Článek 1

Složení Komise pro hraniční vody

(1) Komise pro hraniční vody (dále jen „Komise“) se skládá z osmi členů. Každá Smluvní strana jmenuje do Komise jednoho zmocněnce, jednoho zástupce zmocněnce a další dva členy. K jednáním mohou být podle potřeby přizváni též experti.

(2) Komise může pro řešení úkolů vytvořit pracovní skupiny.

(3) Zmocněnci se mohou přímo stýkat a v době mezi zasedáními projednávat běžné záležitosti. Informují o tom Komisi na nejbližším zasedání a provedená opatření uvedou v protokolu ze zasedání.

(4) Komise si stanoví svůj jednací řád.

Článek 2

Působnost Komise

Do působnosti Komise patří projednávání a provádění úkolů vyplývajících z této dohody, zejména:

- a) zabezpečení vodohospodářské spolupráce a řešení technických a hospodářských otázek, jakož i stanovení vodních poměrů hraničních vod;
- b) stanovení směrnic pro projektování vodohospodářských děl, pro provádění hydrotechnických prací, jakož i dalších potřebných směrnic;
- c) odsouhlasování, respektive přijetí projektů hydrotechnických prací a vodohospodářských děl a stanovení harmonogramu výstavby;
- d) dozor nad prováděním prací, technická a finanční kontrola, jakož i vyúčtování prací, které spadají do působnosti Dohody;
- e) zabezpečení prací, kontrola jejich plnění a kontrola plnění usnesení;
- f) systematické sledování čistoty hraničních vod a péče o provádění opatření souvisejících s ochranou hraničních vod před znečištěním;
- g) zabezpečení průzkumu, výzkumu a měření, jakož i vypracování studií, které souvisejí s hydrotechnickými pracemi a vodohospodářskými díly;
- h) projednání otázek souvisejících s udržováním a značkováním vodní cesty a vytyčováním plavební dráhy;
- i) zabezpečování potřebných opatření v zájmu

zemědělského využití částí státních území oddělených v důsledku přirozených změn koryt hraničních vod nebo jejich dohodnutého přeložení;

- j) předkládání sporných otázek k řešení;
- k) předkládání návrhů, které souvisejí s předchozími ustanoveními nebo případnými změnami Dohody, Smluvním stranám.

Článek 3

Zasedání Komise

(1) Rádné zasedání Komise se koná alespoň jednou za rok. Na žádost jednoho ze zmocněnců se do jednoho měsíce svolá mimořádné zasedání.

(2) Komise své zasedání — pokud se nedohodla jinak — koná střídavě na území Československé socialistické republiky a Maďarské lidové republiky.

(3) Zasedání svolá zmocněnec té Smluvní strany, na území jejíhož státu se bude zasedání konat.

(4) Program zasedání dohodnou zmocněnci před zasedáním, přičemž ho mohou během zasedání po dohodě pozměnit.

(5) Každá Smluvní strana nese náklady za své členy a experty spojené se zasedáním Komise.

Článek 4

Jednání Komise

(1) Jednání vede zmocněnec té Smluvní strany, na území jejíhož státu se zasedání koná.

(2) Jednacími jazyky Komise jsou slovenština, respektive čeština a maďarština.

(3) Komise se usnází jednomyslně.

(4) Ze zasedání se sepiše protokol s rozhodnutím ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce slovenském, respektive českém a maďarském, který podepisují zmocněnci.

Článek 5

Schválení usnesení Komise

Usnesení Komise se předloží ke schválení Smluvním stranám. O schválení se zmocněnci neprodleně vzájemně informují.

OPRAVA

pro překračování státních hranic a zdržování se na území druhého státu

(1) Osoby, které plní úkoly nebo provádějí práce vyplývající z této dohody, překračují státní hranice na základě průkazu k překračování státních hranic (dále jen „průkaz“), vyhotoveného v českém nebo slovenském a maďarském jazyce. Jako účel překračování státních hranic je třeba do průkazu uvést text: „Vodohospodářské úkoly“.

(2) Průkaz, opravňující ke vstupu na území Maďarské lidové republiky vydává příslušný bezpečnostní úřad Československé socialistické republiky, průkaz opravňující ke vstupu na území Československé socialistické republiky vydává oddělení pasů ministerstva vnitra Maďarské lidové republiky. Vzory průkazů si vzájemně zašlou příslušné úřady Smluvních stran.

(3) Průkazy se vydávají s platností na dobu až pět let a mohou se podle potřeby též prodloužit.

(4) Průkaz opravňuje k opakovanému překračování státních hranic na hraničních přechodech a v úsecích v tomto průkazu uvedených a zdržovat se na území druhého státu až do hloubky pěti km od státních hranic. V mimořádných případech, kdy si to plnění úkolů vyplývajících z této dohody nezbytně vyžaduje, vydávají se průkazy s oprávněním zdržovat se i v těchto místech:

- a) Bratislava, Dunajská Streda, Banská Bystrica, Zvolen, Lučenec, Košice na československém území,
- b) Győr, Tata, Visegrád, Nagymaros, Budapest, Miskolc a Nyiregyháza na maďarském území.

(5) Každé překročení státních hranic mimo hraniční přechody, jakož i místo a dobu překročení státních hranic je třeba předem oznámit příslušným pohraničním orgánům vysílající Smluvní strany.

(6) Osoby, u nichž důvod k vydání průkazu není dán, mohou v nutných případech překračovat státní hranice na jmenný seznam jen společně s držitelem průkazu, jehož průkaz k tomu opravňuje. Jmenný seznam ve dvou exemplářích obsahující nejvýš dvacet osob vyhotovuje vodohospodářská organizace, která osoby vysílá, a pro československé občany je ověřuje příslušný bezpečnostní úřad a pro

maďarské občany příslušný pohraniční orgán. Osoby uvedené ve jmenných seznamech mohou překračovat státní hranice jen společně a mohou se zdržovat na území druhého státu jen tak dlouho a v takové hloubce, jako je oprávněn držitel průkazu. Osoby uvedené ve jmenných seznamech jsou při překračování státních hranic povinny předložit občanský průkaz.

(7) Držitelé průkazu, jakož i osoby uvedené ve jmenných seznamech mohou překračovat státní hranice zásadně v denní době. Pokud bude nutno překračovat státní hranice nebo se zdržovat na území druhého státu též v noční době, je nutno toto oprávnění vyznačit v průkazu.

(8) Překračování státních hranic mimo hraniční přechody kontrolují příslušné pohraniční orgány.

(9) Ztrátu průkazu je jeho držitel povinen neprodleně oznámit orgánu, který průkaz vydal. Došlo-li ke ztrátě na území druhého státu, je to nutno neprodleně oznámit rovněž nejbližšímu pohraničnímu orgánu této Smluvní strany.

(10) V případě mimořádného nebezpečí uvedeného v článku 10 této dohody, zabezpečovací a záchranné oddíly jedné Smluvní strany mohou překročit státní hranice bez průkazu, pokud o pomoc požádaly příslušné orgány druhé Smluvní strany. V takových případech je nutno překročení státních hranic předem oznámit příslušným pohraničním orgánům.

(11) Osoby uvedené v odstavci 10 jsou oprávněné překročit státní hranice na kterémkoli místě a zdržovat se na území druhého státu, pokud je jich tam nezbytně zapotřebí. Mohou sebou vzít bez zvláštního povolení všechny potřeby nutné pro vykonání prací. Při návratu použijí, pokud možno nejbližší hraniční přechod.

(12) Vytyčovací lodě, které jsou označeny stanoveným způsobem, mohou přistávat bez předchozího oznámení na břehu hraničního toku druhého státu a jejich posádky provádět práce vyplývající z této dohody.

133

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 23. října 1978

o Dohodě o vzájemném uznávání autorských osvědčení a jiných ochranných dokumentů na vynálezy

Dne 18. prosince 1976 byla v Havaně podepsána Dohoda o vzájemném uznávání autorských osvědčení a jiných ochranných dokumentů na vynálezy:

S Dohodou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena v sekretariátu Rady vzájemné hos-

podářské pomoci, deponitáře Dohody, dne 31. května 1978.

Dohoda a Prováděcí předpisy k ní vstoupily v platnost v souladu s jejími články 17 a 18 dnem 13. srpna 1977 a pro Československou socialistickou republiku dnem 28. srpna 1978.

Český překlad Dohody a Prováděcích předpisů se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

o vzájemném uznávání autorských osvědčení a jiných ochranných dokumentů na vynálezy

Vlády smluvních států

- vedeny přáním napomáhat rozvoji hospodářské a vědeckotechnické spolupráce a postupnému sblížení a vyrovnávání úrovně hospodářského rozvoje smluvních států,
- ve snaze zajistit co nejširší a pokud možno nejrychlejší využívání vynálezů vytvořených v jednom ze smluvních států na území ostatních smluvních států,
- s cílem co nejlépe zajistit práva vznikající na základě vytvoření a širokého využívání vynálezů na území smluvních států,
- vedeny přáním vyvarovat se souběžnosti při expertize přihlášek vynálezů prováděné úřady pro vynálezectví smluvních států,

se rozhodly uzavřít tuto dohodu a dohodly se takto:

Článek 1

Tato dohoda stanoví podmínky, postup a právní následky vzájemného uznávání autorských osvědčení, patentů a jiných ochranných dokumentů (dále

jen „ochranné dokumenty“) na vynálezy vytvořené ve smluvních státech.

Článek 2

1. Uznání ochranného dokumentu spočívá v tom, že na základě rozhodnutí o uznání platí ochranný dokument v souladu s národním zákonodárstvím ve smluvním státě, kde k němu bylo učiněno zveřejnění podle článku 8 této dohody o úplném nebo částečném uznání ochranného dokumentu, tak, jako kdyby byl v tomto státě udělen.

2. Úřad pro vynálezectví státu, ve kterém je uznán ochranný dokument, zasílá přihlašovatelii prostřednictvím příslušného orgánu země původu vynálezu dokument stvrzující uznání ochranného dokumentu.

Článek 3

1. Žádost o uznání ochranného dokumentu se podává ze země původu vynálezu do všech, nebo pouze do některých smluvních států.

2. Došlá žádost je rovnocehná řádně vyprac-

vane přihlášce vynálezu. Priorita vynálezu se zachovává, jestliže se žádost podá v průběhu 12 měsíců od data podání první řádně vyhotovené přihlášky vynálezu v jednom ze smluvních států.

3. Vynálezy, u nichž se budou podávat žádosti, musí odpovídat požadavkům pro poskytování ochrany stanoveným zákonodárstvím toho státu, do kterého se žádost podává, a předmět chráněný ochranným dokumentem nebo jeden z chráněných předmětů nesmí být vyloučen z okruhu předmětů způsobilých k ochraně v souladu se zákonodárstvím tohoto státu.

4. Uznání ochranného dokumentu ve smluvních státech se provádí po obdržení vyrozumění o vydání rozhodnutí o udělení ochranného dokumentu na tento vynález po provedení úplné expertizy. Uvedené vyrozumění se zasílá do tří měsíců ode dne vydání rozhodnutí o udělení ochranného dokumentu, ale ne později než dva a půl roku ode dne podání žádosti o uznání tohoto ochranného dokumentu. Při požadování uznání ochranného dokumentu ve formě autorského osvědčení zasílá vyrozumění úřad pro vynálezectví země původu vynálezu a při požadování uznání ochranného dokumentu ve formě patentu přihlašovatel, a to prostřednictvím svého zástupce ve státě, ve kterém se požaduje uznání.

5. Žádost musí obsahovat minimálně tyto údaje: datum podání přihlášky u úřadu pro vynálezectví země původu vynálezu s uvedením výstavní nebo unijní priority, pokud jsou takové priority uplatňovány, číslo přihlášky, příjmení a jméno autora vynálezu, třídící index přihlášky (podle systému mezinárodního patentového třídění), popis vynálezu, anotací popisu vynálezu a definici vynálezu.

6. Na základě dvoustranné dohody mezi úřady pro vynálezectví smluvních států nebo na žádost úřadů pro vynálezectví států, ve kterých se požaduje uznání ochranného dokumentu, se dodatečně k žádosti stanovené v tomto článku předkládají materiály o provedené expertize vynálezu a seznam států, ve kterých se požaduje uznání ochranného dokumentu.

Článek 4

1. Ve smluvních státech, kde podle národního zákonodárství existuje několik forem ochrany vynálezů, se ochrana na základě uznání ochranných dokumentů poskytuje formou, kterou si vybere přihlašovatel.

2. Požaduje-li se uznání ochranného dokumentu ve formě autorského osvědčení, podává žádost přihlašovatel prostřednictvím příslušného orgánu země původu vynálezu přímo úřadu pro vynálezectví smluvního státu, ve kterém se požaduje uznání ochranného dokumentu, a to bez placení poplatků.

3. Požaduje-li se uznání ochranného dokumentu ve formě patentu, jedná přihlašovatel ve věci uznání a zachování jeho platnosti prostřednictvím svého zástupce ve státě, kde požaduje uznání, a platí

poplatky v souladu s národním zákonodárstvím tohoto státu.

Článek 5

1. Úřad pro vynálezectví ve smluvním státě, který obdržel žádost o uznání ochranného dokumentu, může ze své iniciativy vydat rozhodnutí o úplném nebo částečném neuznání tohoto ochranného dokumentu, a to v tom případě, jestliže předmět nebo jeden z předmětů tímto ochranným dokumentem chráněných je v souladu s národním zákonodárstvím tohoto smluvního státu vyloučen z předmětů způsobilých k ochraně, a rovněž tehdy, jestliže vynález neodpovídá požadavkům pro poskytování ochrany stanoveným národním zákonodárstvím tohoto státu. Toto rozhodnutí se vydává zpravidla v průběhu jednoho roku od data obdržení vyrozumění o udělení ochranného dokumentu.

2. Ustanovení této dohody nevylučují možnost provádět dodatečnou expertizu vynálezů na základě obdržených žádostí v plném rozsahu nebo na základě materiálů, které nebyly vzaty v úvahu při expertize prováděné v zemi původu vynálezu v souladu s bodem 3 a 4 článku 3. Dodatečná expertiza se zpravidla provádí v průběhu jednoho roku od data obdržení vyrozumění o udělení ochranného dokumentu.

3. Rozhodnutí o úplném nebo částečném neuznání ochranného dokumentu se neprodleně zasílá přihlašovatel prostřednictvím příslušného orgánu země původu vynálezu v souladu s bodem 2 článku 4 nebo prostřednictvím zástupce v souladu s bodem 3 článku 4. Proti takovému rozhodnutí může být podáno odvolání stejným způsobem jako proti rozhodnutí o zamítnutí udělení ochranného dokumentu na přihlášku vynálezu podanou v daném smluvním státě v souladu s jeho národním zákonodárstvím.

Článek 6

Všechna rozhodnutí vydaná na základě žádosti o uznání ochranného dokumentu jsou platná pouze na území smluvního státu, kde byla vydána. Uvedená rozhodnutí se nedotýkají platnosti ochranných dokumentů na území jiných smluvních států.

Článek 7

1. Rozhodnutí učiněná v zemi původu vynálezu o úplném nebo částečném zrušení ochranného dokumentu, u něhož byly zaslány žádosti o uznání v jiných smluvních státech, se neprodleně sdělují státům, do kterých byly žádosti podány.

2. Zrušení ochranného dokumentu ve státě jeho udělení se nedotýká platnosti rozhodnutí o uznání ochranného dokumentu na území jiných smluvních států, ale může být základem nebo může být vzato v úvahu při řízení stanoveném v článku 5 této dohody.

Článek 8

1. Úřady pro vynálezectví smluvních států budou provádět zveřejnění týkající se úplného nebo částečného uznání ochranných dokumentů.

2. Úřady pro vynálezectví smluvních států jsou oprávněny provádět zvláštní zveřejnění týkající se obdržených žádostí, jakož i rozhodnutí o zamítnutí uznání ochranných dokumentů.

Článek 9

1. Kterákoliv zainteresovaná osoba může v souladu s národním zákonodárstvím smluvního státu, ve kterém se uznává ochranný dokument, podat námítky proti rozhodnutí o uznání ochranného dokumentu nebo žádost o zrušení takového rozhodnutí nebo vyrozumět úřad pro vynálezectví tohoto státu o okolnostech, které brání uznání ochranného dokumentu.

2. Zdůvodnění a právní následky námítek, žádostí nebo vyrozumění, jakož i postup jejich projednávání se provádí podle ustanovení národního zákonodárství státu, který obdržel žádost týkající se ochranného dokumentu. Rozhodnutí přijaté na základě projednání námítek, žádostí nebo vyrozumění se sděluje přihlašovatelům prostřednictvím příslušného orgánu země původu vynálezu v souladu s bodem 2 článku 4 nebo prostřednictvím zástupce v souladu s bodem 3 článku 4.

Článek 10

Úřady pro vynálezectví smluvních států budou provádět zveřejnění týkající se rozhodnutí učiněných v důsledku projednání námítek proti rozhodnutí o uznání ochranného dokumentu, žádostí o zrušení tohoto rozhodnutí nebo vyrozumění o okolnostech, které brání uznání ochranného dokumentu. Každý smluvní stát si stanoví způsob tohoto zveřejňování.

Článek 11

Touto dohodou nejsou dotčeny stávající podmínky pro předávání vědeckotechnických výsledků mezi smluvními státy, jestliže se spolu s vynálezem předávají technicko-organizační zkušenosti majitele ochranného dokumentu z využívání tohoto vynálezu.

Článek 12

1. Při využívání vynálezů, na které byly uznány ochranné dokumenty ve smluvních státech ve formě autorských osvědčení, stanoví odměnu autoru (autorům) příslušné organizace států, které využívají tyto vynálezy, v souladu s jejich národním zákonodárstvím.

2. Využívání vynálezů, na které byly uznány ochranné dokumenty ve smluvních státech ve formě patentů, se provádí zainteresovanými stranami na základě dvoustranných dohod. Odměnu autoru (autorům) stanoví organizace států, které využívají tyto vynálezy, v souladu s jejich národním zákonodárstvím.

dárstvím, jestliže v dohodách o využívání těchto vynálezů nejsou stanoveny platby majiteli patentů za jejich využívání.

Článek 13

Na základě dvoustranné dohody mezi úřady pro vynálezectví smluvních států se mohou určovat oblasti techniky v souladu s mezinárodním patentovým tříděním, u kterých je žádoucí přednostní obdržení žádostí o uznání ochranných dokumentů. U vynálezů, které se netýkají oblastí techniky, jež jsou předmětem uvedené dohody, se mohou žádosti podávat podle uvážení přihlašovatelů.

Článek 14

Tato dohoda nevyklučuje možnost vyžadovat poskytování právní ochrany vynálezů v souladu s národním zákonodárstvím smluvních států.

Článek 15

1. Dokumenty zasílané v souladu s touto dohodou z jednoho smluvního státu do druhého, se předkládají v ruském jazyce, jestliže se požaduje uznání ochranného dokumentu ve formě autorského osvědčení, nebo v úředním jazyce státu, ve kterém se požaduje uznání ochranného dokumentu ve formě patentu, anebo na základě dvoustranné dohody mezi úřady pro vynálezectví smluvních států v jiných jazycích.

2. Správnost překladu popisu vynálezu, včetně definice vynálezu, jestliže se požaduje uznání ochranného dokumentu ve formě autorského osvědčení, ověřuje příslušný orgán země původu vynálezu. Jestliže se požaduje uznání ochranného dokumentu ve formě patentu, musí přihlašovatel ověřit správnost překladu popisu vynálezu, včetně definice vynálezu v souladu se zákonodárstvím státu, ve kterém se požaduje uznání.

Článek 16

Při podepsání této dohody nebo při předání dokumentu o její ratifikaci, schválení, přijetí nebo při přístupu k ní sdělí každý smluvní stát depozitáři, které jeho národní dokumenty jsou považovány za ochranné dokumenty ve smyslu článku 1 této dohody a na základě kterých se budou podávat žádosti o uznání, jakož i které jeho národní dokumenty odpovídají jednotlivým formám ochrany stanoveným v článku 4 této dohody. Smluvní státy rovněž sdělí stejným způsobem, které orgány jsou považovány za příslušné orgány ve smyslu této dohody. Stejným způsobem budou depozitáři sděleny změny provedené v národním zákonodárství.

Článek 17

Současně s podepsáním této dohody schválí společně vedoucí úřadů pro vynálezectví smluvních států, kteří podepsali tuto dohodu, provádění předpisů, které vstoupí v platnost současně s touto dohodou.

Tyto prováděcí předpisy stanoví zejména:

- a) formu žádosti a vyznění uvedených v této dohodě;
- b) pravidla k vypracování popisu vynálezu, definice vynálezu, anotace popisu vynálezu;
- c) způsob zasilání žádosti, jakož i jiných dokumentů zasílaných podle této dohody;
- d) jiné legislativní a technické normy nutné pro praktické provádění této dohody.

Článek 18

1. Tato dohoda nabývá platnosti 90. dnem buď ode dne jejího podpisu třemi státy bez výhrady její další ratifikace, schválení nebo přijetí, anebo ode dne, kdy depozitář obdrží doklad o ratifikaci, schválení nebo přijetí Dohody od třetího státu, přičemž do tohoto počtu tři států se zahrnují též státy, které podepsaly Dohodu bez výhrad.

2. Pro státy, které předají depozitáři doklad o ratifikaci, schválení nebo přijetí této dohody po nabytí platnosti této dohody, vstupuje Dohoda v platnost za 90 dnů ode dne, kdy depozitář tento doklad obdrží.

3. Funkci depozitáře této dohody bude vykonávat Sekretariát Rady vzájemné hospodářské pomoci.

Článek 19

1. K této dohodě mohou po nabytí její platnosti přistupovat se souhlasem smluvních států další státy, a to tak, že předají depozitáři doklady o přístupu.

2. Pro přistupující státy vstoupí Dohoda v platnost po uplynutí 90 dnů ode dne, kdy depozitář obdrží poslední oznámení o souhlasu s přistoupením.

Článek 20

1. Tato dohoda se uzavírá na dobu 5 let ode dne nabytí její platnosti. Po uplynutí této lhůty se platnost Dohody automaticky prodlužuje vždy na dalších pět let. Kterýkoliv smluvní stát může Dohodu vypovědět 6 měsíců před uplynutím řádné doby její platnosti, a to písemným vyzněním depozitáři.

2. V případě ukončení platnosti této dohody budou její ustanovení platit pro právní ochranu vynálezů získanou na základě a v době platnosti této dohody.

Článek 21

1. Tato dohoda může být změněna pouze se souhlasem všech smluvních států. Návrhy na změny může předložit kterýkoliv smluvní stát. Tyto návrhy se předkládají depozitáři.

2. Prováděcí předpisy k této dohodě mohou být změněny se souhlasem vedoucích úřadů pro vynálezectví všech smluvních států.

Článek 22

Depozitář této dohody provede registraci Dohody v sekretariátu Organizace spojených národů v souladu s článkem 102 Charty OSN.

Článek 23

Depozitář zasílá ověřené kopie této dohody všem smluvním státům, vyzníme je o datu, kdy Dohoda vstoupila v platnost, o obdržení oznámení o ratifikaci, schválení nebo přijetí Dohody, o přístupu k Dohodě, o výpovědích Dohody, jakož i o všech jiných oznámeních, jež obdržel.

Sjednáno v Havaně 18. prosince 1978 v jednom vyhotovení v ruském jazyce.

PROVÁDĚCÍ PŘEDPISY

k Dohodě o vzájemném uznávání autorských osvědčení a jiných ochranných dokumentů
na vynálezy

Žádost podle bodu 1 článku 3 Dohody o vzájemném uznávání autorských osvědčení a jiných ochranných dokumentů na vynálezy (dále jen „Dohoda“) se vypracuje podle přiloženého vzoru (příloha č. 1).

Žádost se podává ve dvou vyhotoveních.

Příslušnému orgánu země původu vynálezu, který podal žádost, zasílá úřad pro vynálezectví státu, kde se požaduje uznání ochranného dokumentu, vyznění o dojití žádosti v souladu s národním zákonodárstvím.

Žádost může být kdykoliv odvolána, a to tak, že se předloží prohlášení o vzdání se žádosti úřadu pro vynálezectví státu, kde je požadováno uznání ochranného dokumentu, s výjimkou případu, kdy v souladu s článkem 8 Dohody bylo provedeno zveřejnění.

Popis vynálezu musí mít tuto strukturu:

- a) název vynálezu a třídu Mezinárodního třídění vynálezů, do které podle názoru přihlašovatele vynález spadá. Název vynálezu musí být shodný s názvem uvedeným v žádosti;
- b) obor, do kterého vynález spadá, a údaje o objektech, ve kterých je možné nebo účelné vynálezu použít;
- c) charakteristika známých technických řešení s uvedením jejich nedostatků, které vynález odstraňuje; vyšší účinek dosažený využitím vynálezu ve srovnání se známými řešeními; zde je třeba uvést zdroje informací, ve kterých je obsažen popis známých technických řešení;
- d) výklad podstaty vynálezu má začínat uvedením problému, který vynález řeší.

Popis vynálezu, který je charakterizován v definici vynálezu, musí být vypracován tak podrobně, aby bylo možno seznat podstatu vynálezu a jeho provedení.

V případě, že vynález je zobrazen na výkresech, uvádí se seznam jednotlivých vyobrazení s krátkým objasněním každého obrazce jednotlivě.

V souladu s charakterem vynálezu musí jeho popis odpovídat následujícím požadavkům:

— zařízení musí být popsáno ve statickém stavu. Po tomto popisu zařízení ve statickém stavu je nutno popsat toto zařízení v činnosti;

— popis způsobu musí obsahovat výčet operací, uvedení posloupnosti a režimů (teplota, tlak atp.) při uskutečňování těchto operací;

— popis látky musí obsahovat její charakteristiku s výčtem složek (složení látky), a dále musí být uvedeny rozsahy v procentuálních poměrech složek (od — do), jak jsou v látce obsaženy.

Nutno rovněž uvést fyzikální stav a vlastnosti těchto složek v jejich počátečním stavu, jakož i důkazy o složení a vlastnostech získané látky;

e) příklady realizace vynálezu. Je nutno uvést podle názoru žadatele nejúčelnější formu realizace vynálezu, zvláštní možnosti jeho použití a popis jeho specifických předností. Počet a druhy příkladů musí být voleny tak, aby dostatečně zachycovaly celý rozsah vynálezu;

f) jestliže z popisu nebo charakteru vynálezu neplyne, jakým způsobem může být vynález využito v průmyslu, je nutno tento způsob uvést zvlášť.

Doporučuje se dodržovat v popisu vynálezu pořadí výše uvedených bodů, jakož i to, aby každá část popisu byla opatřena příslušným záhlavím.

6.1 Definice vynálezu (dále jen „definice“) musí začínat názvem vynálezu, který je uveden v žádosti a popisu, a má být plně založena na popisu vynálezu.

6.2 Definice se může skládat z jednoho bodu nebo z bodů několika a musí vyhovovat těmto požadavkům:

a) všechny body definice musí obsahovat předvýznamovou a významovou část, které jsou mezi sebou spojeny větou „vyznačující se tím, že“;

b) předvýznamová část prvního (hlavního) bodu definice musí obsahovat název vynálezu a jeho známé znaky, společně s nejbližším předchozím technickým řešením;

- c) jestliže vynález nemá znaky společné s předchozím řešením, je v předvýznakové části uveden pouze název s určením vynálezu;
- d) vedlejší body definice rozvíjejí souhrn znaků uvedených ve význakové části hlavního bodu, přímo a (nebo) nepřímo, a to rozvíjením předcházejících vedlejších bodů;
- e) předvýznaková část vedlejších bodů obsahuje pouze název vynálezu v plném nebo zkráceném znění;
- f) v případech, kdy přihláška obsahuje několik vynálezů týkajících se různých kategorií (látka, způsob, zařízení), uvádějí se význaky těchto vynálezů v hlavních bodech definice;
- g) hlavní body jednotlivých vynálezů se uvádějí v pořadí odpovídajícím názvu vynálezů; vedlejší body definice jednotlivých vynálezů se uvádějí v závislosti odpovídající každému vynálezu;
- h) body definice se číslují arabskými číslicemi za sebou;
- ch) definice nesmí obsahovat odkazy na popis nebo výkresy s výjimkou těch případů, kdy je to nezbytné a vyplývá to z charakteru vynálezu;
- 1) jestliže přihláška obsahuje výkres, mohou být v definici vynálezu po uvedení jednotlivých význaků uvedeny vztahové značky týkající se jednotlivých součástí zobrazených na výkresu a odpovídající uvedeným znakům, jestliže to přispěje ke snadnějšímu porozumění definice; vztahové značky v případě jejich použití je vhodné uvádět v závorkách.
- 7.1 Výkresy nesmějí obsahovat jakékoliv nadpisy, vysvětlivky apod. Za účelem snadnějšího pochopení zobrazeného předmětu se připouští krátké vysvětlivky, např. „voda“, „pára“, „otevřeno“, „zavřeno“, „řez A—B“. Elektrická zapojení, bloková schémata nebo technologická schémata mohou obsahovat několik krátkých klíčových slov nezbytných pro porozumění.
- 7.2 Výkresy se provádějí trvanlivými černými čarami, stejně silnými a zřetelnými, bez vykreslování.
- 7.3 Řezy se znázorňují šikmým šrafováním provedeným tak, aby nevadilo jasnému čtení vztahových značek a hlavních čar.
- 7.4 Měřítko výkresů a přesnost jejich grafického provedení musí být takové, aby při fotografování se zmenšením délkových rozměrů do dvou třetin bylo možno snadno rozlišit všechny detaily.
- Ve výjimečných případech, kdy je nutné mít představu o rozměrech znázorněných předmětů, uvádí se na výkresech grafické měřítko.
- 7.5 Všechny číslice, písmena a vynášecí čáry na výkresech musí být jednoduché a zřetelné. Číslice a písmena nesmějí být v závorkách, zakroužkována a v uvozovkách.
- 7.6 Každý prvek jakéhokoliv předmětu je vyhotoven v příslušném poměru s ostatními prvky tohoto předmětu, s výjimkou těch případů, kdy rozdílný poměr je nezbytný pro zřetelnější zobrazení předmětu.
- 7.7 Výška číslic a písmen musí být alespoň 3,2 mm.
- 7.8 Na jednom listu výkresu může být několik předmětů. Jestliže předměty znázorněné na dvou nebo více listech představují jednotný předmět, mají být uspořádány tak, aby nechyběla žádná část předmětů zobrazených na různých listech.
- 7.9 Jednotlivé předměty na výkresech jsou pořadově očíslovány arabskými číslicemi, nezávisle na označení listů.
- 7.10 Vztahové značky, které nejsou uvedeny v popisu, nesmí být uvedeny na výkresech a naopak.
- 7.11 Stejným detailům musí odpovídat stejné vztahové značky.
- 7.12 V případech, kdy výkresy obsahují velký počet vztahových značek, doporučuje se přikládat k přihlášce samostatný list s uvedením seznamu všech prvků, které jsou označeny těmito značkami.
- 8.1 Anotace slouží pouze pro účely technických informací a musí obsahovat:
- a) název vynálezu;
 - b) obor, kterého se vynález týká;
 - c) problém, který vynález řeší;
 - d) stručný výklad podstaty vynálezu, jak je obsažen v popisu, definici, jakož i v materiálech, které vynález zobrazují;
 - e) možné obory, ve kterých může být vynálezu použito;
 - f) v případech vynálezů týkajících se chemie, je-li to nutné, chemický vzorec, který ze všech uvedených vzorců obsažených v přihlášce charakterizuje vynález nejlépe;
 - g) odvolávku na číslo předmětu, který ze všech vyobrazení připojených k přihlášce charakterizuje vynález nejlépe.
- 8.2 Anotace musí být jasná. Doporučuje se, aby neobsahovala více než 150 slov. Anotace nesmí obsahovat závěry týkající se přednosti nebo hodnoty vynálezu.
9. Při provádění expertizy vynálezu před podáním žádosti o uznání ochranného dokumentu

- je rozsah materiálu stanoven v souladu s požadavky stanovenými zákonodárstvím státu, kde je expertiza prováděna, kladenými na materiály, které musí být brány v úvahu při provádění úplné expertizy vynálezu, pokud jde o existenci všech význaků vynálezu.
10. Vyrozumění uvedené v bodě 4 článku 3 Dohody se vypracuje podle přiloženého vzoru [příloha č. 2].
11. Zveřejnění o úplném nebo částečném uznání ochranných dokumentů se provádí v úředním věstníku úřadu pro vynálezeckví státu, kde se ochranný dokument uznává.
Toto zveřejnění obsahuje údaj o uznání ochranného dokumentu, číslo ochranného dokumentu, název země původu vynálezu, uvedení autora a přihlašovatele, název vynálezu, uvedení priority a třídící index podle systému mezinárodního patentového třídění. Ve zveřejnění týkajícím se uznání ochranného dokumentu na závislý vynález je uvedeno odvolání na číslo základního ochranného dokumentu a rozhodnutí o jeho uznání.
12. Jestliže je vydáno rozhodnutí o neuznání ochranného dokumentu způsobem stanoveným národním zákonodárstvím, může být provedeno o tom zveřejnění v úředním věstníku úřadu pro vynálezeckví státu, kde bylo rozhodnutí učiněno.
Toto zveřejnění obsahuje údaj o neuznání ochranného dokumentu s odvoláním na učiněné rozhodnutí, číslo ochranného dokumentu, název země původu vynálezu, třídící index podle systému mezinárodního patentového třídění, uvedení autora a přihlašovatele a název vynálezu.
13. Zveřejnění týkající se rozhodnutí učiněných na základě dodatečné expertizy, jestliže tato rozhodnutí zužují rozsah vynálezu uvedeného v ochranném dokumentu nebo obsahují zamítnutí uznání ochranného dokumentu, se provádí způsobem stanoveným národním zákonodárstvím státu, který obdržel žádost o uznání ochranného dokumentu.

VZOR

ŽÁDOST z
(datum)

o uznání ochranného dokumentu

.....
(název ochranného dokumentu a země původu vynálezu,

.....;
č. ochranného dokumentu)

Dříve podaná žádost o uznání základního ochranného dokumentu z
(datum)

nebo rozhodnutí o uznání základního ochranného dokumentu z¹⁾

Podepsaný [podepsaní] žádá o uznání

.....
(název ochranného dokumentu, číslo a název státu, kde byl vydán nebo kde byla podána přihláška)

ve formě
(forma ochrany zvolená přihlašovatelem)

na území
(název státu, kde se vyžaduje uznání)

na základě přihlášky
(číslo a datum)

podané v
(název úřadu pro vynálezectví země původu vynálezu)

se zachováním původní priority z
(datum)

.....
(zdůvodnění priority, tj. stát, číslo a datum první řádně vypracované přihlášky nebo uvedení výstavy)

na vynález „“;
(název vynálezu)

třídící index podle systému MPT

autor (autoři)
(příjmení, jméno, adresa, státní příslušnost)

přihlašovatel
(příjmení, jméno [název],

¹⁾ Uvádí se při podání žádosti o uznání ochranného dokumentu na závislý vynález.

bydliště nebo sídlo]

(název, číslo a ročník úředního věstníku úřadu pro vynálezeckví země původu vynálezu, ve kterém byly zveřejněny údaje o udělení ochranného dokumentu);²⁾

vynález je závislý na základním vynálezu¹⁾

(název vynálezu)

Zástupce³⁾

[příjmení, jméno (název), adresa]

Příloha: 1. popis vynálezu s definicí vynálezu str.
 2. anotace popisu vynálezu str.
 3. rozhodnutí o výsledcích provedení
 úplné expertízy⁴⁾ str.

celkem str.

Podpis přihlašovatele nebo jeho zástupce

Podpis pověřené osoby a razítko úřadu pro vynálezeckví země původu vynálezu

Podpis pověřené osoby a razítko příslušného orgánu⁵⁾

Příloha č. 2 k Prováděcím předpisům

V Z O R

VYROZUMĚNÍ č.

(datum)

o vydání rozhodnutí o udělení ochranného dokumentu

Dříve podaná žádost z
 (datum a číslo)

o uznání základního ochranného dokumentu nebo rozhodnutí o uznání základního ochranného dokumentu z¹⁾
 (datum)

²⁾ Uvádí se v případě, došlo-li k tomuto zveřejnění.

³⁾ Uvádí se při požadování uznání platnosti ve formě patentu.

⁴⁾ Může být předloženo později v souladu s bodem 4 článku 3 Dohody.

⁵⁾ Podpis a razítko je nutné v případě, jestliže příslušný orgán není úřadem pro vynálezeckví země původu vynálezu.

¹⁾ Uvádí se při podání žádosti o uznání ochranného dokumentu na závislý vynález.

Odkaz na dříve podanou žádost o uznání ochranného dokumentu
(číslo a datum žádosti)

Tímto
(název úřadu pro vynálezectví země původu vynálezu, který udělil ochranný dokument)

sděluje, že na základě projednání přihlášky č. z s prioritou
(datum podání)

z bylo vydáno rozhodnutí o udělení ochranného dokumentu
(datum)

.....
(název ochranného dokumentu, číslo a datum rozhodnutí)

na vynález
(název vynálezu)

.....
(třídící index podle systému MPT)

autor (autoři)
(příjmení, jméno, adresa, státní příslušnost)

přihlašovatel
.....

.....
(příjmení, jméno [název], bydliště nebo sídlo)

Vynález je závislý na vynálezu základním¹⁾
(název vynálezu)

Příloha:²⁾

1. Popis vynálezu k ochrannému dokumentu s definicí vynálezu str.

2. Anotace popisu vynálezu k ochrannému dokumentu str.

celkem str.

Podpis přihlašovatele nebo jeho zástupce

Podpis pověřené osoby a razítko úřadu pro vynálezectví země původu vynálezu

Podpis pověřené osoby a razítko příslušného orgánu³⁾

²⁾ Předkládá se, jestliže uvedené dokumenty nebyly přiloženy k žádosti.

³⁾ Podpis a razítko jsou nutné v případě, jestliže příslušný orgán není úřadem pro vynálezectví země původu vynálezu.